

NARODNI LIST

Glasiło narodne stranke za Štajersko.

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Graška cesta šte. 1.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglaš se računajo po 20 vinarjev ena petit vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglaš je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Interpelacija

poslancev Franca Robleka, Vinka Ježovnika in tovarišev na njega ekselenco gospoda pravosodnega ministra zaradi sestavitve senata za osebne zadeve pri c. kr. okrožni sodnji v Celju.

Preobširno gradivo bi morali prednašati, če bi hoteli v obliki interpelacije izvajati vse opravljene pritožbe spodnještajerskih Slovencev glede naših pravosodnih razmer. Dovolimo si torej v predležečem opozoriti le na eden posamezni slučaj, na Slovencem škodljivo in naravnost nečuvno sestavljenje senata za osebne zadeve pri okrožni sodnji v Celju. Zasedenje svetniških mest pri ti okrožni sodnji je samo ob sebi kričeče krivično, kajti v okrožju te sodnje stanuje čez 95% Slovencev in 5% Nemcev, pri sodnem dvoru se pa kljub temu poleg nemškega predsednika in 7 (reci sedem) nemških in nemškomislečih deželnosodnih svetnikov oziroma nadsvetnikov najde prostorček le za enega samega deželnosodnega svetnika oziroma nadsvetnika slovenske narodnosti, namreč za deželnosodnega nadsvetnika Alojzija Gregorina, dočim bi bilo z ozirom na število prebivalcev obeh narodnosti mnogo bolj primerno in opravičeno ravno nasprotno razmerje. Pa tudi ta edini deželnosodni nadsvetnik slovenske narodnosti, četudi po službenih letih starejši, pri sestavitvi važnega senata za osebne zadeve leto za letom ne pride v poštev in zasede njegovo mesto v nasprotju s tozadevno splošno vladajočo prakso po službenih letih in po činu mlajši nemški tovariš, letos deželnosodni svetnik dr. Schaeftlein. Senat za osebne zadeve pri okrožni sodnji v Celju je namreč sestavljen iz predsednika okrožne sodnje pl. Wurmserja, deželnosodnega nadsvetnika Katziantschitza in deželnosodnega svetnika Schaeftleina, torej iz samih Nemcev in je pri vsem tem član tega senata deželnosodni svetnik dr. Schaeftlein po službenih letih in tudi po činu celo mlajši kakor deželnosodni nadsvetnik Gregorin, kateri po mnenju pravosodne uprave samo

zaradi svoje narodnosti ne spada v ta senat, ki je zaradi kvalifikacije uradnikov in sicer važen. Nikakor nečemo dvomiti o nepristranosti imenovanih treh nemških gospodov v njih lastnosti kot sodnikov, nikakor pa tudi ne verujemo, da so kot strogo nemško navdahnjeni možje prosti predsodkov in sposobni za pravičnost tudi v svoji lastnosti kot člani senata za osebne zadeve in sicer v jednaki meri nasproti uradnikom obeh narodnosti in zlasti nasproti opravičenim zahtevam slovenskega naroda. Gotovo bi bilo pravično, če bi imeli uradniki tega pretežno slovenskega sodnega okrožja v senatu za osebne zadeve vsaj enega zagovornika slovenske narodnosti, ki bi se pri kvalifikaciji uradnikov in pri določitvi ternopredlogov za imenovanja kot zaupnik slovenskih uradnikov in slovenskega naroda mogel nepristransko zavzemati za nepristransko kvalifikacijo slovenskih uradnikov, pri sestavitvi ternopredlogov pa za zahteve prebivalstva v jezikovnem oziru. Naravnost strmeti moramo, zakaj se Slovenci iz senata za osebne zadeve pri okrožni sodnji v Celju zmiraj izključujejo in nujno zahtevamo izpremembo teh razmer, kajti tako postopanje pravosodne uprave mora sicer slovensko ljudstvo res utrditi v večkrat izraženem domnevanju, da naša pravosodna uprava deluje na to, izpremeniti sčasoma vse sodnije in vsa sodnijska mesta na spodnjem Štajerskem v izključno nemško posest, v kar Slovenci nikdar ne nameravajo privoliti.

Stavimo torej na njega ekselenco pravosodnega ministra nujno vprašanje:

1. Ali je njemu znana Slovence sistematično oškodujoča pravosodna uprava na spodnjem Štajerskem?

2. Ali je voljan konečno napraviti konec ponemčujočemu duhu pravosodne uprave na spodnjem Štajerskem in posvetiti svojo pozornost posebej sestavljenju za Slovence pravičnih senatov za osebne zadeve pri sodnih dvorih na spodnjem Štajerskem?

Živela Hrvatska!

Še se živo spominjamo onih groznih dni, ko je hrvatski narod vstal v težki svoji bedi proti nasilstvu Madžarov, katero je v imenu teh izvrševal nad Hrvati Khuen-Hedervary žalostnega spomina. Tisoči so takrat žrtvovali svoje življenje v boju za pravice naroda, tisoči so sedeli po ječah in tisoče rodbin je izgubilo takrat svojo oporo.

Minila so štiri leta. Marsikaj se je spremenilo v tem času, in videti je bilo, kakor da sta se končno sprijaznila naroda Madžarov in Hrvatov, videti je bilo, kakor da so madžarski državniiki spoznali potrebo priznati Hrvatom njih pravice, videti je bilo, kakor da bi se imele trajne prijateljske vezi osnovati med Hrvaško in Madžarsko v svrhu skupnega boja proti Germanstvu.

Kakor lisice so vabili Madžari — na čelu jim Košut, Andraš in drugi — Hrvate v svoje okrilje, in znano je, da je bila plod teh prijateljskih pogajanj takozvana reška rezolucija. Mnogi so že takrat dvomili, da bi pri znanem značaju Madžarov moglo ostati trajno, ampak so rekli: Zvičajno jih vabijo sedaj, da jih bodo potem lažje iz zasede zgrabili in skušali zadaviti. Nikdar se ne sme verjeti Madžarom.

In res! Prav so imeli! Kakor hitro so Madžari čutili, da so si kolikortoliko pridobili Hrvate za sebe, takoj so nameravali jim zadati prvi udarec: v popolnem protislovju z nagodbo, ki obstoj med ogrsko in hrvaško kraljevino, so hoteli potom državnega zbora uveljaviti madžarščino kot uradni jezik na hrvaških železnicah. Potom posebne postave, ki so jo madžarski ministri predložili državnim zbornicim v Pešti, naj bi se to uveljavilo. Madžari so začeli kršiti nagodbo, z brutalno silo so hoteli pogaziti pravice Hrvatov. Toda zmotili so se! Hrvaški poslanci (njih 40) v skupnem državnem zboru niso več šeme izza madžaronske dobe na Hrvatskem, izza dobe Khuen-Hedervaryja, ampak možje na svojem mestu, ki so se najodločneje uprli temu

LISTEK.

Kako so šli Zabrzani na božjo pot.

Po narodni smešnici spisal Silvester K.

Zabrzani, ki so bili jako pobožni ljudje, namislili si nekoč, da bi bilo dobro iti na božjo pot v Ruše. Določenega dne se zberejo pri domači cerkvi, spravijo vso hrano, katero so hoteli vzeti s seboj, v velik jerbas in odkorakajo z njim, nesé ga enkrat eden, enkrat drugi, za nosom proti Rušam. Ker so se bali, da bi znali katerega izgubiti na dolgem potu, šli so lepo drug za drugim v takozvanem „gosjem sporedu“.

Nekje na Dravskem polju se jih loti glad. Brž je postavljen jerbas na tla, brž je nadevanih nekaj klobas na razgrnjen prt in brž sedi cela kopa zabrških romarjev okoli priproste mize. Ker pa je bil prt primeroma majhen in je bilo število možakov veliko — omeniti moram, da so bili pri Zabrzanih glavni činitelji povsem in povsod le možje — sedeli so seveda zelo tesno in so držali, kakor in kolikor jim je dopuščal prostor, noge naprej in navskriž, semintja.

Ne hoteč se dolgo muditi, začnejo jesti, da se jim šibijo čeljusti. Že so vsi nasičeni, kar se oglasi vaški krčmar in poroča osupnjenim soobedovalcem:

„Prijatelji, glejte, kaka nesreča se nam je pripetila! Vse naše noge so tukaj razmetane okoli prta, da nam jih ne bode več mogoče izbrati — in ako nam ne pošlje ljubi Bog rešitelja, obsojeni smo tukaj večno sedeti in žalostno poginiti. Mislim, da je naredila to skušnjava, katera zasleduje človeka še celo na božji poti.“

„Da, da — skušnjava je naredila to, skušnjava!“ pritrdijo drugi in ndani v nemilo usodo gledajo na vse strani, odkod jim bode Bog poslal rešitelja, ki bode vsakemu pomagal zopet na svoje noge.

Toda zaželjene pomoči ni od nikoder in ubogi reveži so že presedeli dan in noč. V tej zadregi najde jih proti ranemu jutru Hrvat, ki je mimo gnal veliko čredo živine.

„Kaj pa delate tukaj?“ nagovori jih kupec.

„Oh, gospod, ste mar vi od Boga poslani, da nas rešite iz grozne in smrtne stiske? Glejte, pobožni romarji smo iz slavnega Zabrd, a skušnjava nam je pri obedu zmešala noge in zdaj ne moremo dalje!“

Komaj sliši Hrvat znano ime Zabrd, že se začne glasno smejati in reče:

„No — če vam razun pameti ne manjka nič drugega, vam lahko takoj pomagam!“ To rekši zgrabi svoj dolgi bič bolj trdno ter začne neusmiljeno pretepiti uboge romarje, kateri ne pre-

mišljajo več dolgo ter začnejo bežati, da so se jim še od daleč svetili podplati.

Prišedši v Ruše, zahvalijo se vsi Bogu za nepričakovano izdatno pomoč, potem se pa nemudoma vrnejo zopet domu. Doma so morali vse debelo in drobno pripovedovati, čemur so se doma ostali seveda jako čudili, posebno ko so slišali o čudoviti, četudi občutljivi rešitvi z volóvskim bičem.

Takoj drugega dne je dal župan na občinsko tablo nabiti in od hiše do hiše razglasiti sledeči ukaz:

„Slavno občinstvo!

Dobro in koristno je hoditi na božjo pot v Ruše, kar je vsakomur iz srca dovoljeno, kakor tudi jemati živež s seboj. Podpisani slavni urad pa prepoveduje uživati hrano v večjih družbah in sicer v blagor in korist svojemu občinstvu. Vsak naj je zase po tri metre oddaljen od drugega; če pa tega ne dopušča prostor, naj pa ima vsak svoje ime zapisano na obeh podplatih. To delo prevzame kaj rad naš veleizkušeni občinski tajnik, ako se mu plača od črke po dva vinarja!“

Ta ukaz, kateri se baje še do danes ni razveljavil, varoval je odsihdob zabrške romarje zgoraj pripovedovane neprilike.

nasilstvu in z obstrukcijo dosegli, da je madžarsko ministerstvo moralo kapitulirati. Sporočali smo večkrat, kako so cele dneve govorili hrvaški poslanci in tako zavlačili razpravo o tej za Hrvate skrajno žaljivi in krivični predlogi. Madžari so vsled tega kar besneli. Predsednik zbornice je skoro vsakemu Hrvatcu odtegnil besedo. A vse ni nič pomagalo. Mirno in dostojno se je dvigal in govoril Hrvat za Hrvatom. Tedaj vstane v svoji besnosti minister Košut ter izjavi, da umakne razun prvega paragrafa vse druge, ki pa se imajo uveljaviti naredbenim, torej protustavnim, nasilnim potom. Hrvatje so vztrajali ves čas boja na stališčih postav, nagodbe, Madžari so kršili postavo in nagodbo in si tako pritiskali na čelo pečat krivičnikov in nasilnikov. V tem trenutku so podali Hrvati izjavo, da v tem nasilnem parlamentu ne morejo več ostati — in so med klici „Živela Hrvatska!“ dostojno odšli. Kakor osupli so zrlji za njimi Madžari...

Kaj se je zgodilo med tem časom in ob prihodnjo poslancev v Zagrebu, sporočamo na drugem mestu. Narod s svetim navdušenjem, polnim jelekne volje, gleda na svoje poslance in jim izraža priznanje in zaupanje. Hrabro so stali v boju za narodove pravice hrvaški poslanci, in hrabro bo vstrajal v tem boju hrvaški narod.

Danes šumi po celi Hrvatski od Zagreba doli do Zemuna klic: Madžari so kršili nagodbo — doli z nagodbo!

Hrvatje so pripravljeni na vse. Madžari so jim poslali namesto bana vladnega komisarja Rakocaja. Že sklicani hrvaški sabor, kateri je imel namen ostro nastopiti proti madžarskemu nasilstvu in proti komisarju Rakocaju, — je odgođen. Zgoditi se zna, da bo razpuščen in da se razpišejo nove volitve. Pri teh bo skušalo madžarsko nasilstvo dobiti kot poslance zopet svoje kreature.

Hrvati so pripravljeni na vse. Rrez razlike strank, združeni s Srbi — napovedujejo boj nasilstvu in združeni bodo to nasilstvo tudi vrgli.

Hrvatska Hrvatom! Hrvatska s svojo od madžarskih uplivov neodvisno vlado, s svojim neodvisnim narodnim saborom, Hrvatska z lastnimi financami in lastnimi kraljevskimi hrvatskimi železnicami ter s svojim morjem, Hrvatska, združena z Dalmacijo, Bosno in Hercegovino, postane dragocen činitelj v politično-gospodarskem življenju Avstrije, Živela Hrvatska!

Vpijoči glas slovenskih občin za teptane pravice naroda.

Občinski odbor Kokarski je v svoji polnoštevilno zbrani seji dne 4. VII. t. l., slaveč spomin zaslug in delovanja svojega pokojnega župana Jerneja Šeštirja za pravice slovenskega naroda storil soglasno sledeča važna sklepa:

1. Občina Kokarje se naj pritoži v državnem zboru proti c. kr. namestništvu v Gradcu, ki vkljub mnogim pritožbam občine še vedno določila sem nemške razglase. Jednako se naj pritoži proti upornemu ravnanju upravnništva bolnišnice v Celju, ki spisuje svoje dvojezične, za občino namenjene tiskovine samo v nemščini.

Ob enem se soglasno sklone zahtevati pri državnem zboru oziroma vladi disciplinarno preiskavo proti vsakemu državnemu in deželnemu uradniku, ki vkljub svoji službeni prisegi krši člen XIX. državnega osnovnega zakona z dne 21. XII. l. 1867 drž. zak. broj 142.

2. Občinski odbor Kokarski obžaluje soglasno ravnanje nekaterih gg. slovenskih državnih poslancev, ki so zakrivil, da se niso slovenski in hrvatski državni poslanci združili v jeden skupen klub ter izraža svoje veselje, da se je ustanovil „Jugoslovanski klub“, ki bode zastopal pravice Slovencev in Hrvatov pri vladi. Ob enem prosi in poziva občinski odbor vse one gg. slovenske državne poslance, ki še niso v tem klubu, naj ustopijo vanj, da bode on za nas Slovence in Hrvate v državnem zboru in pri vladi najbolj mogočna zaslomba.

Ta dva sklepa zavednega občinskega odbora Kokarskega naj izzoveta po vseh slovenskih občinah glasen odmev do Dunaja.

Mi zahtevamo edinstvo med državnimi poslanci v vseh narodnih zadevah. Ker je vsaka politična zadeva ob enem narodova zadeva ter imamo z brati Hrvati jednake potrebe ter so se nam dozda jednake krivice godile; zato je nujno

potrebno, naj bodo vsi slovenski in hrvatski poslanci združeni v „Jugoslovanski klub“.

Dva kluba kažeta vladi našo neslogo ter ji bodeta znamenje, da bode smela tudi v prihodnje v naših kalnih vodah za nemštvo ribiti. Petsto nemških uradnikov je že sedaj nastavljenih po službah na slovenski zemlji, s katerimi je vlada izpodrinila 500 sinov našega naroda. Ako se bode to izpodrivanje nadaljevalo ter se naše službe podeljevale tujcem, krivi bodo temu oni gg. državni poslanci, ki se v prepiru zavoljo oslave sence niso hoteli združiti v klub Jugoslovancev.

Občina Kokarje se je bila tudi s posebnim brzojavom obrnila na c. kr. naučno ministrstvo ter s pismeno prošnjo na državni zbor za spremenitev sedanjih nemških srednjih šol v popolnoma slovenske ter za ustanovitev slovenskega vsenčilišča v Ljubljani.

Zavednost občinskega odbora Kokarskega nam daje lep izgled, kako naj naše občine povzdigujejo svoj vpijoči glas za teptane pravice naroda. One so zastopnice naroda, naj torej govore v imenu teptanega naroda!

Iz političnega sveta.

Iz državnega zbora.

V seji minolega četrtka, dne 4. t. m., se je nadaljevala razprava o volitvah v Galiciji in o skrajno sramotnih dogodkih, ki jih je v prilog izvolitve svojih kandidatov vpriporila poljska zlahta. Minister Bienerth je izjavil, da bo vlada strogo preiskala vse dogodke in da bo brezobzirno kaznovala vse krivce. O uspehih preiskav bo poročala svoječasno zbornica. Z ozirom na to izjavo je zbornica odklonila nujnost predlogov glede galiških volitev in sicer proti glasovom socijalnih demokratov, Malorusov, nekaterih naprednih nemških in čeških poslancev ter poljske ljudske stranke z 249 proti 138 glasovom.

Ko je poljski zlahčič Dulemba žalil ukrajinske poslance, očitajoč jim surovost, so zapeli Ukrajinci nenadoma v zbornici vsi kakor en mož svojo narodno himno: „Še Ukrajina ni izgubljena, ne naša svoboda, ne naše pravo!“ Po dvorani je vladala med petjem te veličastne himne grobna tišina, le predsednik je zvonil in zvonil, ministri pa so zapustili dvorano. Za odhajajočimi zakliče Ukrajinec Vasilko: „Prvikrat beže ministri pred Ukrajinci“.

V seji tega dne je vložil poslanec dr. Ploj interpelacijo zaradi sklepa celjskega magistrata glede slovenskih napisov.

Dne 5. julija: Poljedelski minister odgovarja najprej na vprašanje glede velike razlike med cenami mesa in živine. Izvaja, da se je vlada že mnogo trudila, najti način, kako bi se prišlo v okom nečuvnemu oderuštvi pri cenah mesa. Znano je, da mesarji vedno poskočijo s ceno mesa, kadar poskoči cena živine, a kadar cena živini pade, nikdar ne gredo s ceno mesa navzdol. Minister obljublja, da se bo vlada potrudila, v tem oziru napraviti red.

Nato je prišel na razpravo predlog socijalnih demokratov, naj bi se tudi za deželne zборе uvedla splošna in enaka volilna pravica. Govorili so: češki soc. dem. Nemec, ki smatra tako reformo ustavnega življenja kot edino dobro sredstvo za izboljšanje deželnih financ; Čeh Sternberg divja proti socijalnim demokratom in vladi; dr. Krek govori za splošno volilno pravico, češ, da se mora vse ljudstvo pritegniti k delovanju v samoupravi; dr. Laginja, isterski Hrvat, povdarja, da edino razširjenje volilne pravice more v Istri ustvariti dobre in pravične razmere; v imenu Ukrajincev izjavlja Romančuk, da se Ukrajinci že 18 let bore v gališkem deželnem zboru za splošno in enako volilno pravo in da hočejo ta boj nadaljevati.

Dne 9. julija. Maloruski posl. Markov vloži nujni predlog glede dopusta vojakov ob času žetve od 15. julija do 31. avgusta. — Posl. Delugan vloži predlog za upeljavo dveletne vojaške službe; dr. Benkovič predlog za upeljavo osemurnega delavnika v rudnikih in deseturnega v tovarnah. Posl. Hribar vloži interpelacijo zaradi neupoštevanja slovenščine pri sestavi porotne liste v Trstu. — Nadaljuje se razprava o predlogu glede upeljave splošne in enake volilne pravice v deželne zборе. V razpravo je posegel tudi posl. Hribar, ki se je ostro in vendar

dostojno zavaroval proti napadom dr. Kreka, ki mu je bil očital, da je samo iz hinavstva v državnem zboru za splošno volilno pravo v deželne zборе. — Predlog se na to odkloni s 193 proti 158 glasovom. — Pri razpravi o predlogu posl. Markova glede dopusta vojakov ob času žetve pride do burnih prizorov med Malorusi in Velikorusi, ker je Markov začel govoriti v ruskem in ne v ukrajinskem jeziku. — Domobranski minister izvaja, da se je tozadevno že poskusilo z dopusti v Galiciji, da za letos na noben način ni mogoče v večjem obsegu ustreči tej zahtevi, da bo pa on v zvezi z vojnim ministrom skušal doseči, da se že stvar za prihodnje leto kolikor toliko omogoči. (Seveda, ker se gre za poljedelsko prebivalstvo, stvar ni nujna! Op. ured.) Nujnost predloga se na to odkloni. — Preide se v debato o proračunu.

Predsedstvo državnega zbora.

Časopisi poročajo, da bode definitivna (konečna) volitev predsednika in podpredsednikov dne 23. t. m. Do tistega časa bo baje tudi dognano vprašanje, ali se pomnoži število podpredsednikov od 2 na 5.

Jesensko zasedanje državnega zbora

bo v začetku oktobra. Takrat predloži vlada važne načrte glede reform v kmetijskih in drugih gospodarskih vprašanjih.

Vojaški dopust ob času žetve.

Poslanec Malik je govoril z vojnim ministrom glede zahteve, naj bi se uvedel tudi pri nas, kakor imajo to na Ogrskem, dopust vojakom ob času žetve. Minister se še ni izrazil. Vsekakor mora ostati ta zahteva za kmečke poslance v ospredju. Ako je taka naredba na Ogrskem mogoča, bo se dala uvesti tudi pri nas.

Svobodna združitev agrarcev

v državnem zboru je ustanovljena. Pristopilo je 261 poslancev, za dva več, nego znaša absolutna večina. Program posebej povdarja varstvo kornisti malega kmeta.

„Latinska unija“.

Laški in rumunski poslanci v državnem zboru se združijo v skupen klub, ki se bo imenoval latinska unija.

Socijalna demokracija na Hrvatskem

stopi pri prihodnjih volitvah v sabor ali kraljevinski zbor v Zagrebu popolnoma samostojno v volilni boj.

Strankarski shod nemške socijalne demokracije na Avstrijskem

se skliče na dne 29. septembra t. l. in bo trajal do dne 3. oktobra. Poročali bodo v prvi vrsti poslanci.

Nove dvajsetkronske bankovce

izda avstro-ogrsko banka ob novem letu, ker se baje dajo sedajni bankovci preveč lahko ponarediti.

Hrvaški sabor

je sklican za danes dne 11. t. m. k posvetovanju. Tamkaj bodo danes hrvaško-srbski zastopniki sklepali o svojih nadaljnjih korakih glede Madžarov. Zavzeli bodo svoje stališče napram komisarju Rakocaju.

Najnovejša poročila javljajo, da je saborsko zasedanje odgođeno.

Hrvaški poslanci in narod.

Z velikim navdušenjem je sledil hrvaški narod boju, ki so ga bojevali vrli zastopniki Hrvatske v peštanskem državnem zboru. In ko se je konečno ogrska vlada morala sramotno ukloniti hrvaški obstrukciji, so se dne 6. t. m. vrnili zmagoslavno hrvaški poslanci v domovino. Ljudstvo jih je pričakovalo na vseh postajah in jih navdušeno pozdravljalo. Vsi kraji so bili v hrvaških zastavah. V Zagrebu je čakala poslance na kolo dvoru velikanska množica — 30.000 ljudi. Pozdravil je poslance baron Ožegović, odgovoril mu je vodja poslancev Medaković, poodarjajoč, da poslanci vztrajajo odločno v svetem boju za materinski jezik. V imenu avstrijskih Slovanov je krasno govoril član zveze južnih Slovanov v državnem zboru Ivanišević.

Med Hrvati in Srbi

se je doseglo popolno sporazumljenje i glede postopanja na Hrvatskem i glede Bosne. Kakor znano, je zahteva Hrvatov, da se Bosna pridruži deželam hrvatske kraljevine. Temu ostro ugovarjajo Madžari. Dosedaj so bile razmere med Hrvati in Srbi v Bosni naravnost neznosne. Dne 7. t. m. so pa zborovali hrvatsko-srbski poslanci in so sklenili, da bodo delali na popolno sporazumljenje med Hrvati in Srbi glede te dežele. Seji sta prisostvovala tudi avstrijska poslanca Hrvat Ivanišević in Srb Bjeladinović, ki sta v imenu „Zveze

južnih Slovanov" obljubila največjo pomoč jugoslovanskih poslancev v dunajskem drž. zboru.

Ogrsko.

Minister Andraš je, kakor poročajo madžarski časopisi, dal nalog, da se takoj izvrše vse predpriprave glede premembe volilnega prava. Tozadevni postavni načrt predloži vlada v jeseni ogrski zbornici.

Angleško.

Ukradel je nekdo kraljeve insignije, ki so bile shranjene na gradu Dublin. Vredne so bile en milijon in dvestotisoč kron.

General Lenjevič — carski namestnik Vztočne Azije.

Iz rusko-japonske vojske dobro znani general Lenjevič je s carskim ukazom imenovan carskim namestnikom Vztočne Azije.

Mednarodno zborovanje vinogradnikov

se vrši v Angersu na Francoskem. Začelo se je dne 8. t. m. Na zborovanje so prišli vinogradniki — odposlanci iz Nemčije, Ruske, Bulgarske, Srbije in Turške.

Med Japonsko in Severno Ameriko

so se razmere jako poostrile. Splošno se sodi, da ne poteče eno leto in izbruhnila bo med Severno Ameriko in Japonsko velika vojska, ki se bo bila najbolj na morju. Japonci so postali vsled uspehov proti Rusom precej objestni.

Dopisi.

Sv. Juri ob j. ž. Poučno predavanje potovalnega učitelja, strokovnjaka v čebeloreji, gosp. Iv. Jurančiča, katerega nam je vrla tukajšnja čebelarska podružnica priredila preteklo nedeljo pri čebeljaku gosp. Franca Ferleža v Šibeniku se je obneslo nepričakovano sijajno. Prišli so od vseh sosednih občin (iz Kalobja, Slivnice, Sv. Vida, Teharj) dalje gg. profesorji Jošt, Kožuh in Levstik so nas počastili s svojim posetom. Bilo nas je nad 40 zvestih poslušalcev. G. Kurbus s Slivnice, predsednik podružnice, pozdravi navzoče, nato nam g. Jurančič jasno in razločno razklada čebelarstvo, posebej, kako se napravi umetni roj. Govor gosp. Jurančiča je naredil na poslušalce silno dober vtis. Mnogi so po predavanju popraševali, kje bi mogli si koj kupiti panjev in čebel. Lepo je bil pohvaljen Fran Ferlež, sin posestnika čebelnjaka, ker čebelnjak vzorno opravlja. Samo iz treh panjev je dobil 35 kg čisto sladranega meda in je prodal 1 kg po K 240. Oglasilo se je tudi več novih udov k podružnici, ki šteje sedaj 30 članov.

Želeti je, da bi se naši posestniki, oziroma fantje, nekoliko bolj za čebelorejo pobrigali. Koliko prostih uric bi lahko porabili za njo. Koliko dobrega in koristnega nam ljube čebelice storijo na sadnem drevju, še marsikateri ne umeje. Posebno mladenč, mi se poprimimo pridno reje čebel. S tem storimo trojni dobiček: prvič korist sadnemu drevju, drugič lepo zabavo in tretjič nam pade marsikatera kronica v žep za med in vosek. Želimo da nam vrla podružnica, ki je v najboljših narodnih rokah, večkrat preskrbi tako zanimivo predavanje.

Gornjigrad. Dne 16. julija t. l. se je vršilo posvetovanje radi ustanovitve kmetijske podružnice, kakor je to sklenil okrajni zastop v 74. svoji glavni skupščini. Navzoče je pozdravil g. Fr. Šarb, načelnik okraj. zastopa, ki je bil tudi izvoljen predsednikom zborovanja. Pri živahnem razgovoru se je pokazalo, da ne kaže ustanoviti za ves okraj eno podružnico, ker so člani predaleč raztreseni, a tudi gospodarske razmere so drugačne pri gorjancih kakor pri poljancih. Z večino glasov se sklene, da se osnuje ena podružnica za občine Ljubno, Luče in Solčavo, kjer imajo že bikorejske zadrage. katerih člani so v nekaki zvezi s kmetijsko družbo, druga kmetijska podružnica pa za vso Zadrebško dolino in del občine Rečica.

V obojvalni odbor so bili izvoljeni: Anton Koler, župan v Gornjemgradu, Franc Podbrežnik, okrajni tajnik v Bočni, Janez Matjaž, posestnik v Štangrabu, Josip Praznik, posestnik v Kokarjih in Franc Štiglic, posestnik na Rečici.

Razdelilo so se tudi nabiralne pole za člane kmetijske podružnice. Letnina znaša 3 K. Upati je, da se v južni ustanovi krepka „Zadrebška kmetijska podružnica“ v korist kmetov.

Križevci. dopisnik Slov. Gosp.

z dne 27. junija mi podtika dopis od Sv. Trojice tik Slatine v Narodnem listu z dne 21. junija ter glasila: „... tati je laž, da je neka gospa A. Jožka hotela s srajco podkupiti; on si jo je po-

šteno zaslužil. Menda bi srajco rad imel tisti študent, ki se za premnoge dobrote zdaj tako hvaležnega skazuje. Sploh si je ta človek v glavo vbil, da mora ljudi hujskati zoper duhovščino... Tudi duhovščina ne bo hodila vprašat tega študenta ali Kušca, o čem naj govori v cerkvi... Ali ni n. pr. duhovščina nekega študenta 4 ali 5 let zastoj pitala v semenišču? Ali ni pri duhovnikih „fehtal“ in tudi dobil podpore? Sedaj se pa tako hvaležnega kaže? ...“

Dopisnik pripada k tistim čudakom pri Sv. Križu tik Slatine, ki so že par let čisto resno zaljubljeni v misel, da ne zna nikdo drugi iz moje domovine napisati in priobčiti njim neljubega članka nego jaz. Z napadanim dopisom namreč nisem v prav nikaki zvezi, ne morem z gotovostjo niti reči, kdo je gospa A. kateri se očita, da je hotela s srajco podkupiti nekega Jožka, nekatera mi nejasna osebna namigavanja v dopisu pa sploh obsojam.* Toda Gospodarjev dopisnik je hotel pobobnati na svoj izredno fin takt in na svojo kipečo krščansko ljubezen in jaz mu to veselje iz srca privoščim. To storim tem lažje, ker vem, da je „kmet“ v Gospodarjevem dopisu zmišljen; naši kmetje so olikani in ne sponašajo ničesa, najmanj pa darov, ki jih sami darovali niso; ker sem prepričan, da dopisnik ni g. kaplan Kranjc, ki ga zelo spoštujem; in ker mislim, da tudi moj bivši prijatelj g. kaplan Žolgar nima dopisa na vesti. . . .

Kot drugošolca, ki nisem poznal ni življenja ni sebe, so me vtaknili stariši v semenišče, ki sem ga dve leti pred maturo zapustil, ko sem se prepričal, da ne morem služiti njegovim naménom. Račun semeniškega „pitanja“ smatram kot svoj dolg, ki ga hočem vrniti; kdor pa zahteva, da bi moral radi svojega bivanja v semenišču žrtvovati svoje prepričanje, zahteva preveč, ravno tako preveč, kakor bi zahteval preveč g. Žurman, če bi pritiskal na tega ali onega, katerega je kot dijaka podpiral, da ne sme delati politike Slovenskega gospodarja! Tisti duhovniki, pri katerih sem kedaj „fehtal“, naj se slobodno oglasijo za povračilo! Dijake opozarjam, da je boljše dobiti od matere batine, nego jo pa ubogati in se iti v farovž in kaplanijo poklonit ali poslovit, potem pa poslušati sponašanje, da si „fehtal“.

Naslov „študenta“ pozdravljam z veseljem. V resnici hočem ostati vedno študent in študirati vse nove pojave svoje stroke; k formalni dovršitvi študij pa mi je častital rektor dunajskega vseučilišča že lani pri promociji ter imam zavest, da sem se poslovil od formalnega študentovstva vsaj tako častno kakor kak kaplan brez mature, pa naj si postane na jezo sobratov z maturo potem tudi nadfajmošter.

Da Dunaju, dne 1. julija 1907.

„Študent“ dr. Fr. Kidrič,

bibliotekar v slovanskem seminarju.

* Opomba uredništva: Izjavljamo, da ni g. Kidrič z dotičnim dopisom v nikaki zvezi in da ga ni poslal!

Iz Trbovelj. Strasten državnozbornski volilni boj je umoril za nekaj časa popolnoma naše narodno življenje. Kakor se sedaj sliši, so stopile v ospredje zopet potrebe našega naroda, strasti so se malone polegile in začele so se prirejati narodne veselice ali vsaj različne priprave k temu. Kakor rečeno, vse je zopet v starem tiru in mirno; izjemo delata seveda samo navadna rogovileža obrekljiva „Slov. Gospodar“ in neka prismojena „Naša Moč“ iz Ljubljane, ki napada kar po vrsti, imenoma, kar „leže ino gre“ in kar se ni podvrglo brezpogojno kaplanovemu povelju. Oh, revščina — koliko te je! Urednik „Naše Noči“ neki Mojškrice naj svoje neslane „špase“, katerim so se smejale le naše tercijalke, obdrži za se, za vse kaplanoviče-vinske puhtrihoviče in take in enake benkove-tiče, nas pa naj pusti lepo v miru, ker volili in mislili smo samostojno in še bomo naprej tako, kakor sedaj; če smo pa mežnarji, organisti in ministrantje, menimo, da akoravro bi bili te vrste ljudje, bili bi lahko vender kljub temu značajno narodni, ne pa potuhnjenci in hinavci. G. Mojškrice se pa uljudno vabi, naj še enkrat pride na kak klaverni shodek v Trbovlje! Sedaj smo ga pustili mirno pot nemotenega, ker ga ni dosedaj nihče poznal in se ni nihče brigal za tako politično „visokost“, niti za njegovo s. ovito „Moč“, a prihodnjič bode prišel g. eno uro prekmalu na kolo-dvor, ker se mu bode silno mudilo.

Iz Zrkovc pri Mariboru. O prepiru, ki je nastal pri Kotnikovem požaru v Brezju med poberško požarno brambo in Zrkovčani, nemški listi krivo poročajo. Zakrivil je to nepriliko poberški „Wehrhauptmann-Stellvertreter“ Zaff. Ko

je namreč ta prišel s svojo paradno gardo, zakričal je našim možem: „Weg mit eueren Spritze — jetzt sind wir da“ (Proč z vašo brizgalno — zdaj smo mi tu!) in hotel s silo vzeti vedrico, s kojo so fantje polnili občinsko brizgalno. Da si tega niso pustili dopasti naši možje, ki so ta čas že skoro vse pogasili, razume se ob sebi. In ko je nato Zaff še s pestjo sunil posestnika Lor-beka, poostril se je tako položaj, da bi bilo skoro prišlo do pretepa. — Toliko je torej resnice pri vsem vrišču! Zdaj pa premisli, dragi Zaff, ali se „šika“ tvojemu „traj tajč“ srčku takšno zavijanje resnice, kakršno trobiš po nasprotnih listih. Res lep fant si, kadar si „naširan“ in prepasan z „zlato“ sabljo, a ves ta blišč imponira le takim junakom, ki še nosijo vzadi razparane hlače. Tisti časi, ko so se tudi možje še bali vsake prikazni v uniformi in se pustili od vsakogar butati, so že zdavnaj minuli. Veš, dandanes se nihče več ne boji „krakelarjev“ in če ti nosijo 5 metrov visoke grebene na svojih praznih glavah. Si me razumel? In zakaj pošiljaš sedaj orožnike po vasi? Ali se hočeš še pred sodnijo blamirati?

Ljutomer. V nedeljo 26. 6. je priredil Murski Sokol pešizlet čez Cezanjevce in Lukavce v Noršince, kjer se je vršila pri g. Vaupotiču ljudska veselica s telovadbo, petjem, srečolovom itd.

Nekaterim Sokolom iz trga se je pač zdelo prevroče ter so ubrali bližnjico v Noršince a nas pustili korakati po vroči prašni cesti.

Cezanjevčani so nas kot znano vrli narodnjaki pozdravili s strelji ter nam prišli naproti kot požarniki. Pokazali ste s tem, da veste ceniti prava narodna društva, a niste počastili s tem le nas ampak tudi sebe.

Veselica v Noršincih, pri kateri se je zbralo mnogo ljutomerčanov in kmetskega prebivalstva iz okolice, se je obnesla prav dobro. Zbrani se niso mogli dovolj načuditi točnemu izvajanju prostih vaj in vaj na orodju. V telovadskih vrstah smo opazili skoraj izključno naše vrle kmečke fante. Čast jim!

Veliko smeha je povzročil izborni urejen zverinjak in muzej. Konečno so se zasnkali nekateri parčki v prostorni Vaupotičevi dvorani.

Na znanje

vsem onim, ki sprejemajo list, a se dosedaj še niso priglasili kot naročniki, pa tudi lista vrnili niso. Dasi bi lahko postopali proti njim v smislu razsodbe upravnega sodišča, ki je izreklo, da vsakdo, ki kak list sprejema, ga mora plačati, vendar tega ne bomo storili. Opozarjamo pa vse one, ki si lista naročiti ne mislijo, naj nam vrnejo današnjo številko. Vsakogar, ki sprejme še današnjo in pa prihodnjo številko ter nam je ne vrne, bomo smatrali za naročnika in bomo zahtevali naročnino. Da ne bo pozneje nikakih nepotrebnih pritožb, opozarjamo vsakogar na ta opomin.

One cenj. somišljenike, ki list sprejemajo, a se tudi do danes še niso spomnili svoje dolžnosti, prosimo, da to po možnosti čimprej store ali nam vsaj po dopisnici naznani, kedaj bodo mogli plačati. One prijatelje pa, ki list radičitajo in so naši somišljeniki, a lista na noben način plačati ne morejo, naj nam to po dopisnici naznani, da se stvar z naročnino uredi potom okrajnih odborov!

Prijatelji! »Narodni List« je dosegel že v prvi polovici leta častno število naročnikov. Skrbite, da se to število množi od dne do dne!

Položnice ali **čeke** priložimo prihodnji številki, ker nam jih poštno-hranični urad še do danes ni poslal.

Štajerske novice.

Zaradi slovenskih napisov v Celju je vložil dr. Ploj interpelacijo (vprašanje) v državnem zboru; v njej se zahteva, naj vlada takoj ustavi krivični in protipostavni sklep občinskega odbora v Celju.

Slovenski napisi v Celju. Nasilnost in protipostavnost, kadar se gre proti Slovincem, je prešla celjskemu magistratu v kri in meso. V tej svoji slepi strasti zatirati slovenski živalj so proglasili tudi celjski zrak za nemški in so stuhtali premodro naredbo, da v nemški zrak ne smejo viseti slovenski napisi. Slovinci so se sicer zoper ta bornirani in vso duševno onemoglost celjskega Nemštva kažoči sklep pritožili na najvišje mesto in pričakujejo v dobi ljudskega parlamenta ugodne rešitve. Toda slavni celjski magistrat bi vsekakor vsaj nekaj časa rad užival slavo in namečo za-

vest, da v celjski zrak ne vise slovenski napisi, in je kakor smo sporočili, ukazal slovenskim trgovcem in obrtnikom, da imajo tekom enega meseca vse tozazadavne napise odstraniti. Seveda v vrsto teh ne spadajo napisi, ki so na steni. Ne bilo bi dobro, se sklepu celjskega magistrata začasnó upirati, ker bi to bilo le v gospodarsko škodo posameznikom. Toda gospodje slovenski trgovci in obrtniki in drugi naj napravijo, kjer jim bo to le dovoljeno, na hiše čimnajveč slovenskih napisov, da se bo tako videlo, da Celje vendar ni tako nemško, kakor bi magistratska klika rada videla. Ta poziv velja vsem slovenskim trgovcem, obrtnikom in drugim brez izjeme, in mi upamo, da bo enkratna beseda zadostovala. Med tem pa mirno pričakujemo razsodbo upravnega sodišča. Magistratovci pa se bodo počasi prepričali, da jim vsa njihova nasilnost ne bo nič pomagala in da bodo konečno podlegli naravnemu razvoju razmer. V večno sramoto pa so takozvanemu kulturnemu nemškemu narodu blazni sklepi zbesnelih hajlovcev v Celju.

Razstava risarskih izdelkov v Celju. Od 28. pa do 30. junija so bile razstavljene v V. razredu deške okoliške šole v Celju risbe vseh učencev, od I. pa do 5. razreda. Lepo in popolnoma sistematično so bile razvrščene te risbe po vseh štirih stenah V. razreda. Ako sem stopil pred risbe I. oddelka, sem videl, da so vse črte še nerodne in okorne, in solnce ti je narisal mali risar liki krompir, vendar pa ni pozabil solčnih žarkov, ki poljubljajo hribe v slovo. Torej utisk prizora zahajajočega solnca učinkuje mogočno na mlado dušo. V drugem oddelku so si upali mladi risarji že več. Narisal ti je svojo rojstno hišo, vrtno ograjo okoli domačega vrta, v katerem raste sadno drevje in ga krasijo razne cvetke. Še celo griča ni pozabil mladi deček narisati, ki se razprostira nad rojstno hišo. Mladi risarjev duh napreduje od leta do leta in v petem oddelku se vidi že precej prav dobro dovršenih del, ki so v čast našim mladim risarjem. Seveda gre pri tem veliko zasluge tudi gg. učiteljem, ki so ravno s to razstavo pokazali, da je bila prejšnja metoda v risanju napačna, duhomorna, in da je nova metoda, metoda risanja po naravi, mnogo zanimivejša za mlada srca in vzgojevalno pravilnejša. Mi toraj častitamo gg. učiteljem na tako velikih moralnih in praktičnih uspehih in se veselimo takega napredka pri naši nadarjeni mladini.

Iz sodne dvorane. Obtožnica:

C. kr. državno pravdnštvo v Celju vlaga pri c. kr. okrožnem sodišču v Celju proti Matiji Vavpotiču, 42 let staremu, kat. vere, samskemu, župniku v Podsredi

obtožbo:

Matija Vavpotič je dne 18. marca l. 1907. Marijo Omerzu, čez katero ni po postavi nobene oblasti imel, v župnišču v Podsredi samolastno zaprto držal in jo na tak način oviral v njeni osebni prostosti, storil je s tem hudodelstvo javne sile po § 93 k. z. kaznjivo po § 94 odst. 2 k. z. ker je Marija Omerzu zraven odvzete svobode še drugo nezgodo trpela.

Razlogi.

Dne 18. 3. 1907. ste nesli Marija Omerzu in Tereza Grmšek otroka h krstu v Podsredo. Oglasili ste se v župnišču ter plačali tam pristojbino za krst 60 vin. Ob ti priliki je prosila Marija Omerzu župnika Matija Vavpotiča za spovedni listek. Ker pa mu Marija Omerzu ni hotela nič dati za listek, začel jo je župnik izpraševati o krščanskem nauku, in ko mu ni dovoljno odgovarjala in mu rekla, da ni prišla h krščanskemu nauku, ampak h krstu, razjezil se je župnik ter jo zapodil z besedami: marš ven iz sobe. Marija Omerzu in Treza Grmšek ste stopili v lopo in Omerzu je rekla: na „marš vnu!“ ne grem! To je župnika še bolj razkačilo, skočil je k glavnim vratom, jih zaklenil ter vtaknil ključ v žep. Rekla je: „Lepo boš me še prosila, prej ko boš šla!“ Nato je peljal Trezo Grmšek z otrokom skozi stranska vrata v cerkev, vrata pa za seboj zaklenil, tako da je bila Marija Omerzu zaprta v lopi, kjer se je čutila zaklenjena, se je tako prestrašila, da se je morala na tla vnesti. Čez kake četrt ure je prišel župnik, odklenil glavna vrata ter vstopil mimo Marije Omerzu v svojo sobo. Kmalu nato je prišla Treza Grmšek ter našla Marijo Omerzu popolnoma preplašeno sedeti v lopi. Marija Omerzu je bila takrat v 9. mesecu noseča ter je, da od tega časa ni čutila več otroka v sebi, 9. aprila porodila je mrtvega otroka. Omerzu in njegovi sorodniki trdijo, da stranska vrata niso bila zaklenjena, vendar se to z

ozirom na navedene okolnosti in na odločno izpovedbo prič zlati Treze Grmšek in Marije Omerzu ne more verjeti. Celje 11. maja 1907.

Izid te kazenske zadeve je bil sledeči: Pri obravnavi je bil župnik Vavpotič krivim spoznan prestopka zoper varnost zdravja po § 431 k. z. storjenega s tem, da je v 9. mesecu nosečo žensko izpostavil nevarnosti za njeno zdravje in je bil obsojen na 100 K globe ali 10 dni zapor.

Kresove so zažgali Slovenci minoli četrtek, dne 4. t. m. zvečer v čast slovanskima blagovestnikoma v nebrojenem številu. Z Zagrada, kjer je en del celjskih Slovencev praznoval predvečer, se je videlo na vse strani polno krasnih kresov — gotovo nad 50 — in od vseh strani so grmeli topiči in so švigale v zrak rakete.

Na slovenski nižji gimnaziji v Celju je bilo v začetku šolskega 1906/7 213, ob koncu pa 191 dijakov. Izmed teh 180 Štajercev (27 iz Celja), 7 Kranjcev, 2 Korošca, 1 iz Ogrske, 1 iz Bosne. 18 jih je dobilo odliko, 134 prvi red, 19 drugi, 5 tretji red; 12 jih ima ponavljalni, 3 naknadni izpit.

Na „nemški“ meščanski šoli v Celju je bilo letos 57 slovenskih, 55 nemških in 2 drugorodna učenca. Kako krvavo je potrebna slovenska meščanska šola za Spodnje Štajersko, se vidi iz tega, da je na „nemški“ meščanski šoli polovico Slovencev-učencev. Škandal in sramota je pa, da na takem zavodu poučuje slovenščino neki Kresnik, ki slovenščine niti pravilno ne zna! Deželni šolski svet se zna res imenitno norca delati iz slovenskih ovčic!

Kriza (slabe razmere) v trgovstvu. V našem trgovskem svetu na Spodnjem Štajerskem morajo vladati nezdrave razmere. Množiči se slučajni konkurzi zadnjega časa to dokazujejo, udeleženi so pa nemški in slovenski trgovci skoro v enakem razmerju. Pred kratkim je napravil v Celju konkurz Nemec Pretner, steklar, in pobegnil v Ameriko, ta teden se je zaprla iz enakih vzrokov trgovina špecerij Milana Hočevarja. Plačila je ustavila trgovina modnega blaga Karola Vaniča, in pravi se, da bomo v malo dneh jednako izvečeli o neki celjski nemški trgovini, ki je bila že enkrat v konkurzu. Tudi na deželi ni nič boljše; znani so veliki konkurzi iz zadnjega časa Kaiser, Regorscheegg, Schalk, Lager itd. To so nezdrava znamenja. Kaj je vzrok? Vzrokov je več in je težko o vseh govoriti. Glavni vzrok je nezdrava konkurenca, poleg tega pa deloma nesposobnost, deloma razmeram neprimerni osebni izdatki, v veliki meri pa nesrečna poročstva in nepremišljeno kreditiranje.

Duhovniška posojilnica v Celju je ustanovljena. Zgodilo se je torej, kar se je že nekaj tednov pripravljalo. Celjski duhovniki so ustanovili svojo posebno posojilnico. Držijo se vkljub bogaboječnosti gesla, da je pač „denar sveta vladar“. Predsednik bode Anton Cestnik, veroučitelj gimnazije, v odbor so pa dobili profesorja Fona, trgovca Kostiča, kmeta Lipovška iz Medloga, in Samca iz Ložnice, nadalje znanega agitatorja iz Gaberja Karba; vikar Gorišek se je pa vendar v Laškem trgu s propadlim konzumom preveč omazal, zato bode le na tihem duša posojilnice, v načelstvo pa ni vstopil. Samo ob sebi ni nič posebnega, če se kaka nova posojilnica ustanovi, saj se kaj takega zgodi zelo pogostoma. Tudi ni nič novega, če duhovniki posojilnice ustanavljajo, ker je tudi to skoro že nekaj vsakdanjega. Pa v Celju ima stvar velik političen pomen. Znano je namreč, da je ta nova posojilnica ustanovljena ne iz potrebe, ampak kot nekaka šiba božja, s katero upajo ustanovitelji doseči politične uspehe nasproti vsem, ki jih slepo ne ubogajo. Ustanovitev je vzbudila veliko pozornost, ker je naperjena zoper staro-slovensko celjsko posojilnico, ki je lastnica celjskega Narodnega doma in ki je po svojem velikem pomenu in denarni moči do sedaj nekako predstavljala tudi močno politično strujo. Stara celjska posojilnica sicer nikdar ni bila duhovništvu nasprotna, ampak je še preveč hodila roko v roki z duhovništvom ter se je to izražalo v neprimerni mlačnosti oficijelne stare štajerske politike, zoper katero je nastopila, kakor znano, narodna stranka. Da se je vkljub temu s strani duhovnikov nstvarila sedaj naenkrat nova bojna posojilnica, označuje strogo bojevitost naše duhovščine, ktera ni zadovoljna s popustljivostjo in ustrežljivostjo nasproti sebi, ampak sklene ubiti in izpodriniti vse, kar ni strogo njeno, ne oziraje se na narod in druge take „neumnosti“. Naše stališče je strogo stvarno. Ne pride nam na misel novo posojilnico napadati ali staro v zvezde ko-

vati, pač bomo pa pozorno zasledovali novo gibanje in novi gospodarstveni boj — samo iz narodnega stališča in iz stališča ljudskih koristij. To nam bode tem lažje mogoče, ker narodna stranka ni na nobeno stran niti najmanj vezana. Gotovo je pa, da bode novi položaj rodil za slovenstvo sicer nekaj slabih, pa tudi nekaj — dobrih posledic. Mi bomo pa skrbeli, da tudi novo zasajeno drevo v politični smeri ne bode zraslo do nebes.

Zborovanje somišljenikov narodne stranke kozjanskega okraja v nedeljo dne 7. t. m. na Virštajnu se je dobro obneslo. Predsedoval je g. dr. Kunej. Okrajna organizacija se je razdelila v tri podobore. Storili so se važni sklepi. — Obširneje poročamo prihodnjic.

Okrajni odbor narodne stranke za Št. Jur-Dramlje-Kalobje ima svojo sejo dne 14. t. m. ob 4. uri popoldne pri R. Dobovišku. Na dnevnem redu so po večini gospodarska vprašanja, zato vabimo vse somišljenike iz bližnje okolice, da se shoda udeležijo.

Za slovensko vseučilišče in slovenske srednje šole je vložila zahtevo občina Sv. Peter pod Sv. Gorami.

Za narodni sklad se je nabralo na shodu somišljenikov narodne stranke kozjanskega okraja na Virštajnu dne 7. t. m. 24 K 16 vin. Čast vam, možje! V posnemanje!

Pred porotno sodnijo v Celju sta dne 9. t. m. stala delavca Ivan Klanjšek in Franc Žebić iz Vodreža, ki sta se dne 15. aprila t. l. napila v Gobčevi gostilni na Ponikvi in potem na potu domov s koli ubila Ivana Kresnika, katerega so našli ljudje drugi dan mrtvega v neki uti, kamor sta ga ubijalca zanesla. Obsojena sta vsak na 15 mesecev težke ječe.

Žalec. Danes teden zjutraj se je peljal gotoveljski župan iz Gotovelj v Žalec. Med potjo se mu vsilita na voz dva mala dečka kljub vozniškovim opominom. Blizu Žalca se konji splašijo in eden deček pade z voza tako nesrečno, da je bil na mestu mrtev.

Strela je udarila v noči dne 9. t. m. v Karl Hermanov kozolec v Rečici pri Laškem trgu. Zgorelo je 50 stotov (centov) sena in mnogo orodja. L. 1875. je baš 10. julija na istem mestu zgorel prejšnji kozolec.

Somišljeniki! Okrajni odbor narodne stranke za Polzelo-Braslovce-Gomilsko in Rečico na Paki skliče na dan 14. t. m. ob 3. uri popoldne zaupni shod v gostilno g. Fr. Kranjca (Plavca) v Parizlah. Pristaši narodne stranke, udeležite se shoda polnoštevilno!

Okrajni odbor.

Čuden slučaj — tako piše 13. št. Domoljuba — prigodil se je v Št. Pavlu pri Preboldu, ker je udarila strela v hišo neke kmetice, zato, ker se je preveč potegovala za Roblekovo kandidaturo. Iz tega članka se zrcali grda zlobnost in škodeželjnost. Sram vas bodi, da se veselite nesreče svojega bližnjega, kakoršna pač lahko vsakega dohiti, ter mu jo z nekako slastjo in veseljem privoščite. Kaj pa, če bi bila ta hiša slučajno delala za Povaleja. — kai bi pa potem bilo? Nemara prečuden slučaj, ali celo dar božji! Kolikor je meni znano, se posestnica prizadete hiše tudi ni nikoli izrazila: „Farje moramo vreči!“ To je nesramna laž! Res pa je, da sta se mož in žena dostojno potegovala za Roblekovo zmago, kakor mnogo tisoč drugih; s čimur si pač nista zaslužila kazni božje. Konečno še enkrat: Sram vas bodi, vi hinavski škodeželjneži in lažnjivci!

Za družbo sv. Cirila in Metoda Pri sestanku somišljenikov narodne stranke kozjanskega okraja na Virštajnu ste gospodični M. Šketova in M. Jelovškova pri prodaji družbinih razglednic in narodnih kolkov nabrali 8 K 12 v; čisti dobiček 2 K 12 vin. se je izročil gosp. K. Leskošku, ki pošlje vsoto z drugim dobičkom vred na koncu počitnic družbi.

Nesreča. Dne 3. t. m. je strela zažgala gospodarsko poslopje Franca Jesenika v Bovšah, občina Škofjavan. Ker je bila streha slamnata, je vse zgorelo. Posestnik je bil zavarovan za 800 kron, škode pa ima 4000 kron. — Obenem je strela zadela posestnika Jožefa Stopnika iz Trnovelj, ki je bil tačas pri svoji hčerki Mariji omoženi Jesenik na obisku. Ker je ogenj naglo upepelil poslopje, ga niso mogli rešiti in so našli pozneje le še sežgane kosti.

Smrtna kosa. Umrl je v torek dan 9. t. m. ob 5. uri zjutraj g. Franc Leskovar, nadučitelj v Novicerkvi pri Celju. Izbruhnila mu je kri in je bil takoj mrtev.

Strela je udarila zadnji ponedeljek po noči v Westnovo tovarno v Gaberju, razbila električni motor in užgala gorljive sestavine. Iskra je po žici priletela v Westnovo stanovanje in razbila dve svetilki.

Novo zdravstveno okrožje (distrikt) se ustanovi za občine Št. Jur-trg in okolica, Dramlje, Kalobje in Slivnica. Dne 21. t. m. se snidejo župani teh občin k posvetovanju o zdravniku.

Št. Jur ob j. ž. Izjavljamo, da g. Andrej Oset ni v nikaki zvezi z dopisom iz Št. Jurja v „Nar. Listu“ št. 30. z dne 27. jun. t. l., kjer se govori o klerikalcu Zdolšek. — Uredništvo „Narodnega Lista“.

Laški trg. (Vera peša!) Dne 2. t. m. je prišla neka kmetica poldrugo uro daleč v Laški trg k spovedi in k obhajilu, ker je bil njen god. Kaplan K kriči nad njo in šele, ko se ženska začne jokati, gre v spovednico ter jo izpove. Potem jo pa napodi, češ, da med tednom ne obhaja. In uboga ženska, ki je hotela opraviti svojo krščansko dolžnost, je morala iti ter je jokala skozi trg — na dan svojega godu. — Kdo je neki kriv, če peša vera?!

V Dolu pri Hrastniku se je pojavil legar.

Narodna čitalnica v Hrastniku. Pravila tega društva je namestnija konečno potrdila. Sedaj pa, vrli Hrastničanje, na marljivo delo za narodno izobrazbo.

Hrastnik. „Slovensko delavsko podporno društvo v Hrastniku“ je vložilo na občinski odbor Trbovlje-Hrastnik prošnjo, naj se vrši vsak teden en občinski uradni dan v Hrastniku. Društvo je podprlo prošnjo z razlogi, ki so se morali upoštevati, umevno tudi, da se je predlog v občinski seji enoglasno sprejel. Uradni dnevi bodo počenši od 4. t. m. vsak četrtek pri g. županu Rošu, Zopet dokaz, da si je vzelo društvo v svoj delokrog, delovati vsestransko v prid ljudstva, posebej delavstva. Odboru moramo k temu uspehu le častitati in pozivljemo delavce, naj mnogobrojno pristopijo društvu kot redni člani; pomislijo naj na izdatne podpore, ki jih dobivajo ob slučaju bolezni in drugih nesreč. Istotako opozarjamo rodoljube, naj prispevajo še nadalje podpornino, kar so v poslednjem času opustili. Društveni prostori (čitalnica i. dr.) so v gostilni g. Iv. Plaznika v Grastniku.

O „hrastniški cerkvi“ je poročal pretekli teden neki kranjski listič, da jo bo namreč stavil župan Roš, da bo vhod skozi njegovo gostilno, da bo za „fajmoštra“ Zavadih in da bodo opravljali druga dela razni pristaši narodne stranke. Na eno službo je dopisnik pozabil. Pri župnišču bo namreč tudi stranišče in za snaženje tega je določen dopisnik omenjenega članka v kranjskem lističu.

Volitve v okrajni zastop gornjegrajski so se vršile 4., 5. in 6. t. m. Izvršile so se v naprednem smislu. Izvoljeni so iz skupine veleposestva gospodje: Avgust Drukar, notar in Kranjc Jos. st veleposestnik v Gornjem gradu; Kolenc Franc, veleposestnik v Ivanjem pri Ljubnem; Janez Matjaž, veleposestnik v Novištifti; Levar Anton, župan, Franc Žmavc, veleposestnik in I. Zagožen, veleposestnik v Bočni; Martin Zidarn, veleposestnik v Šmartnem. Skupina trgov je volila sledeče gospode: Gornjigrad — Kolenc Anton, župan; Ljubno — Jos. Dekort, župnik, Franc Juvan, župan in Franc Petek, trgovec; Rečica — I. Novak, posestnik, Podhostnik, župnik, Rakun, župan, Štiglic p. d. Prislav, gostilničar in Turnšek Anton ml. trgovec; Mozirje — dr. Josip Goričar, župan, Martin Šuster, trgovec. V skupini kmečkih občin so prodrli kandidati naprednega mišljenja in sicer gospodje: Ivan Glojek, posestnik v Šmartnem; Šarb Franc, posestnik v Gornjem gradu; Jakob Savinšek, gostilničar v Novištifti; Peter Ručigaj, trgovec in Ivan Žehelj, posestnik v Bočni; Josip Praznik, gostilničar, Jože Fricelj, posestnik in Fran Flere, posestnik v Kokarjih; Anton Klančnik, posestnik v Lokah pri Mozirju; Povratnik Franc, posestnik v Ljubiji pri Mozirju; Franc Štorgelj, posestnik v Štajngrobu in Rok Klemenšek, župan v Solčavi. Virilni glas v skupini veleindustrije in veletrgovine ima g. Anton Turnšek st. v Nazarjih. Po hudem razburjenju je sestavljen sedaj bodoči okrajni zastop po pretežni večini iz naprednih mož, pripadajočih narodni stranki. Nasprotna stranka je napenjala vse sile, pa vendar ni zmagala. — Od novoizvoljenega okrajnega zastopa je pričakovati, da bode vestno in spretno deloval v blagor okraju.

Poslanec Ježovnik je vložil v seji državnega zbora dne 4. t. m. 3 nujne predloge za pomoč prebivalcem šoštanjskega, slovenjegraškega in marenberškega okraja, ki so bili po toči, povodnji in pozebi hudo oškodovani. — V včerajšnji seji je vložil interpelacijo zaradi nečuvnih razmer pri savinski železnici. Priobčimo jo priložnično. — V kratkem vložil g. Ježovnik več novih predlogov gospodarskega značaja.

V Šmartnem pri Slovenjem Gradcu so zmagali pri občinskih volitvah dne 8. t. m. v vseh treh razredih pristaši narodne stranke. Klerikalci niso dobili niti kakega namestnika.

Zopet toča v slovenjegraškem okraju. Dne 3. t. m. je šla čez Pohorje od severa nevihta in je toča uničila na južni strani mislinjske doline vso žetvo. Toča je ležala ponekod še drugi dan. Siromašno prebivalstvo je obupano. Ljudstvo pravi, da je vzrok pogosti toči preveliko sekanje pohorskih šum. Kolikokrat se je že opominjalo po časopisih in drugod: ne sekajte gozdov, ti so vaši varuhi pred nevihtami!

„Ruška koča“. Planinska koča pri Sv. Arehu na Pohorju se imenuje „Ruška koča“. Tako jo je krstil 7. t. m. odbor „Podravske podružnice“ S. P. D., ker so se res Rušani najbolj prizadevali, da je prišlo do gradbe tega planinskega zavetišča. „Ruška koča“ naj bo zbirališče slovenskih hribolazcev, zbirališče prebivalcev po lepem zelenem Pohorju, po Dravski dolini in Ptujskem polju, ki kaj radi prihajajo na božjo pot k Sv. Arehu. Ta koča ne služi samo turistovskemu, ampak tudi narodnemu namenu. Pri tej koči se bodo prirejale planinske veselice, ki bodo tudi probujale naš narod. Živela „Ruška koča“!

Nesrečen padeč. V noči od sobote do nedelje je šel domu prek nekega travnika v Rušah mizar N. N. Na mestu, kjer je travnik bolj strm, je padel mož tako nesrečno, da se je na mestu ubil. Priletel je z glavo na oster kamen. Sodna preiskava je dognala, da si je nesrečnež prebil črepinjo.

Slovenščina pri uradnih učiteljskih konferencah. Da poslujejo šolski nadzorniki pri uradnih učiteljskih konferencah zgolj v blaženi nemščini, ni nič novega. Res je, da imajo gg. nadzorniki sitno stališče, kajti šolske oblasti so večinoma v rokah najbolj zagrizenih nemčurjev. A v zadnjem času se je začel slovenski jezik tako nesramno prezirati pri takih zborovanjih, kjer je navzočih najmanj 90 odstotkov slovenskih učiteljev in le par od Šudmarke podpiranih učiteljev, da presega to vse meje in da opominjamo na tako postopanje našo širšo javnost. V dno srca mora zaboleti pravega rodoljuba sledeči resničen dogodek: Nek vrl mlad učitelj začne pri zadnji učiteljski konferenci za mariborski okraj govoriti slovenski. G. nadzornik, ki je sicer vsega spoštovanja vreden mož in znan pedagog, ga takoj prekine v govoru in z lepo in uljudno besedo od njega zahteva nemško govoriti, češ, da so navzoči tudi taki gospodje, ki ne umejo slov. jezika. — Če bo šlo to tako naprej, bodo menda še morali slov. učitelji priti k uradnim skupščinam s frankfurtskimi trakli. „Svaka sila do vremena“, pravi hrvatska prislovice! Slovenski učitelji se na ta način nikjer več javno ne smejo posluževati tistega jezika, v katerem poučujejo deco slovenskih davkoplačevalcev. Delati bo treba na to, da se izdajo od dež. šolskega sveta natanke določbe glede poslovnega jezika pri takih zborovanjih, oziroma, da imajo nemški učitelji svojo konferenco, Slovenci pa svojo. Po postavi služijo konference v nadaljno izobrazbo učiteljstva, a če se pri taki priliki ne sme izgovoriti beseda v učenem jeziku večine naših šol, se ne postopa v smislu postavne določbe. O tej točki bi bilo dobro govoriti pri letošnji skupščini „Zaveze jugoslovanskih učit. društev“. — Končno povemo, da ne mislimo žaliti s temi besedami cenjenega gosp. šolskega nadzornika za mariborsko glavarstvo.

Zaradi oskrumbe šolskih deklet in navajanja h krivi prisegi so djali v preiskovalni zapor župnika Ilešiča od Sv. Bolfenka v Slov. Gor.

V Mariboru je umrl 72letni dr. Ivan Orosel, bivši odvetnik. Čutil se je Slovenca. Njegov sin, ki je sedaj odvetnik, je nemškutar.

Ljutomer. Sramota in škandal! Dobili smo te dni porogljivo pismo od nekega ljutomerskega nemškutarja, ki zasmehljivo vprašuje, katere ljutomerske dame še pravzaprav štejemo za Slovenke, ko vendar povsod samo nemški brbrajo. Na cesti, v trgovini itd. — pravi ta nemškutarska duša — povsod posebno mlajše slovensko žensstvo vedno le nemški ščebeta. Celo pri Ciril-Me-

todovem kresu se baje niso mogle zdržati in so govorile nemški ali pa, neko mešanice, in pri tem so jim baje pomagali tudi neki mladi gospodje. Bolelo bi nas, če bi nam to sporočal kak Slovenec, toda da nam tako zasmehljivo in porogljivo piše taka nemškutarska pokveka, to nas jezi tem bolj, in zato vprašamo javno, ali je to resnica, kar smo gori zapisali, ali je v Ljutomeru narodni ponos res že tako globoko padel! Ne dajajte vendar nasprotnikom povoda, da nas smešijo zaradi narodne neznačajnosti!

V Dravi so utonili v začetku tega meseca na meji ožbaltske in selniške župnije trije fantje (Franc Jurko, Anton Lamprecht in Jože Trunkl), ko so se hoteli prepeljati z ladjo čez reko. Zašli so v vrtinec in voda jih je pogoltnila.

Ljutomerske gorice — uničene. Dne 3. t. m. je toča neusmiljeno klestila krog Ormoža in Središča. Blizu 11 minut je padala suha toča. Vinogradi, polja in vrtovi so uničeni. Ljudstvo je obupano. Slovenske poslance, v prvi vrsti zastopnika ptujsko-ormoškega okraja, pozivljamo, naj zastavijo vse sile v olajšanje ljudske bede.

Požar. Posestnik vinogradov Konrad Fürst je kupil iz Kaiserjevega konkurza posestvo pri Sv. Elizabeti. Dne 3. t. m. mu je vinograd pobila toča in dne 4. t. m. so mu zgorela tri poslopja.

Iz šole. Razpisano je mesto nadučitelja za šolo Runeč (trirazrednica) pri Ormožu, dalje mesto učitelja ali učiteljice v Št. Vidu niže Ptuja.

Toča v Halozah je uničila tri četrtine vsega vinskega pridelka, ki je kazal tako lepo. Ponekod je padalo ledeno zrnje nad četrto ure brez vsakega dežja. Ljudje naravnost obupavajo. Pri Sv. Trojici v Halozah je baš pred šestimi leti, ko je bila birma, toča grozno pobila. Sedaj, ko je letos zopet malo pred birmo se to zgodilo, hočejo nekateri lahkoverni kmetje pripisovati nezgodo škofu. Čudno, včasih so bili „brezverci“ krivi takih nesreč!

Vojska zoper Ploja izgubljena. Mislili smo, da bodo Koroščevi ministranti kaj več dosegli nego so v resnici. Rekli smo, da bode že zelo mnogo, če dobe zoper Ploja kakih tisoč podpisov. To bi bilo smešno majhno število, če se pomisli, da ima ptujskoormoški okraj nad 16.000 volilcev. Pa naš račun je bil mnogo pretiran. „Slov. Gospodar“ in „Slovenec“ vsako nezaupnico posebej na velik zvon obesita, a kakor vidimo, dosedaj niti sto volilcev ne moreta izkazati, ki bi se podpisali proti Ploju, nasprotno je pa, kolikor mi vemo, najmanj desetkrat toliko podpisov nabranih za Ploja. Dr. Korošec se je torej strašansko zmotil. „Narodni List“ in „Domovina“ imata v ptujskem in ormoškem okraju toliko upliv, da vsak politični korak mariborskih slovenskih odpadnikov v kali zadušita, „Slov. Gospodarja“ pa naročniki kar po vrsti vračajo. Shoda, sklicana v Ptuju in Ormožu z naše strani, sta bila za klerikalce naravnost uničujoča in je z istima narodna stranka ogromno mnogo pridobila. V ptujskem in ormoškem okraju je vojska zoper Ploja že — izgubljena. „Slovenec“ in „Gospodar“ prijavljata le nezaupnice kmečkih zvezarjev iz Brežic, iz Kozjega, iz Trbovelj, iz Konjic in iz Maribora. Kdor pa na zemljevid pogleda, vidi takoj, da so vsi ti kraji izven ptujskega ali ormoškega okraja. Kaj ima par hujskačev, ki še ptujskega in ormoškega okraja nikdar videli niso, sklepati nezaupnice poslancu teh okrajev? To je gola sleparija! Pojdite, gospodje, vendar v ptujski okraj po nezaupnice, skličite kak shodič v ti zadevi v ormoškem okraju! Ali si menda ne upate? Gonja zoper dr. Ploja je v popolni nagoti pokazala vso onemoglost klerikalstva v ptujskem in ormoškem okraju. To je pa pojav, katerega se vsak Slovenec mora odkrito — veseliti!

Ravnatelj mariborske realke, Gustav Knobloch, je stopil v pokoj.

Samomor. Ustrelil se je v Ivanjcih pri Radgoni Matija Klobasa, veleposestnik iz Kunove. Vzrok je baje neka neozdravljiva bolezen.

Cven pri Ljutomeru. Upraviteljstvo naše pošte je dobila gospa Marija Mursa.

Ljubezen na vasi. 22letni posestnika sin Franc Bračič in posestnika hči Marija Godec iz iste vasi sta se jako ljubila. Nekoč pa je imenovala Godec Bračiča — psa. Fant je šel tožit. Pri sodni razpravi je dekle povedalo, da jo je Bračič nagovarjal, naj odpravi nasledke njune ljubezni, in zato ga je imenovala psa. Proti Bračiču uvedena preiskava je končala s tem, da je bil fant obsojen zaradi napeljevanja k hudodelstvu na en mesec zapora. Ljubezen pa je zdaj seveda — preč!

Št. Janž na dravskem polju. V stalni pokoj je stopil g. nadučitelj Anton Hren.

Občinske volitve na Murskem polju. Pri občinskih volitvah v Bučevcih (župnija Sv. Križ) so zmagali naprednjaki na celi črti. Vrgli so celo dosedajnega občinskega predstojnika, ki se je nagibal preveč na zvezarsko stran. Dne 7. t. m. so si izvolili novega župana, veleposestnika g. Franca Žiteka. Čast Vam, možje! Naprej na poti osvoboditve iz duševnega jerobstva! — V sosedni občini Vnučjas pa so dne 4. t. m. vsled nepazljivosti naših mož zvezarji zmagali v obeh razredih in vrgli dosedajnega župana gosp. Lebarja iz odbora. Že danes lahko rečemo, da bo slava klerikalcev trajala najdalje — 3 leta. Našim somišljenikom pa bodi to znamenje, kako treba vedno stati na straži!

Okrajne volitve za gornjeradgonski okraj se vrše v kratkem. Do 25. jul. morajo biti voljeni volilni možje v kmetijskih občinah. Če vsi Slovenci brez razlike strank storijo svojo dolžnost, bode naša zmaga sijajna, a paševanja in glorijske renege Wratschka za vselej konec.

Hum pri Ormožu. 9. julija zvečer je razsajala tukaj strašna nevihta. Ob tri četrt 11. uro ponoči je udarila v hišo in gostilno g. Ivana Ivanuša; pogoreli sta obenem dve vinski kleti, g. Ozmeča in g. M. Vtičarja, kateri ste se s hišo držali skupaj, do tal. Zavarovana sta prvi in zadnji. Na pomoč je prišlo mnogo ljudi, predvsem loprška požarna bramba s svojo brizgalnico. Požarniki so delali s čudovito hrabrostjo do dneva in zabranili nadaljno razširjanje požarja.

Posojilnica se je ustanovila pri Malinedelji blizu Ljutomeru.

Z Donačke gore se je v četrtek videlo vse polno kresov, ki so plapolali na čast našima apostoloma sv. Cirilu in Metodu. Kdor jih je videl, se je lahko prepričal, da je naš narod zaveden bolj, kakor se navadno misli. Ravno po Halozah, Ptujskem polju in Slov. Goricah — koder hoče „Štajerc“ vsako narodno zavest udušiti, je gorelo največ kresov. Našteli smo jih nad 200. Na Donački gori pa se je zbralo okrog 80 ljudi, največ fantov in deklet, pa tudi nekaj inteligence. Zaplapolal je velikanski kres, da ga je bilo veselje gledati. Pozneje smo še ostali do polnoči na gori in smo se prav dobro zabavali. Največ zaslug za vsakoletni kres na starodavni Donački gori ima Rogaško bralno društvo, katerega mešani zbor je tudi letos zapel marsikako lepo pesmico pod vodstvom g. kaplana Žekarja. Vsa čast vrlim prirediteljem, zlasti pa našim fantom in dekletom.

Zaupnico Ploju so podpisali in poslali volilci od Sv. Barbare v Halozah.

V Stoprcih so imeli dne 3. t. m. hudo točo, ki je ponekod uničila vse poljske pridelke. Največ je škodila vinogradom.

„Kušec v grabl“. Pod tem naslovom je „Slovenski Gospodar“ svoječasno s slastjo poročal, kako so dne 9. maja klerikalci Kušca, ki je slatinskemu kaplanu skozi okno zaklinal, da laže, vrgli v nek jarek. Vsled tožbe se je Janez Roškar poravnal in mora dati Kušcu v 3 listih častno izjavo, pravi krivec Gosak bo pa obsojen. Obsojeni bi morali biti pravzaprav hujskači.

Gad je pičil Zorenč Franca iz Št. Petra pod Sv. Gorami v desno roko, ko je vzdignil butaro kolja, da si obkolji fižol na njivi. Zasadil je svoje strupene zobe s tako silo v roko, da je imenovani moral stopiti nanj ter ga odtrgati z roke. Takojšnja zdravniška pomoč mu je rešila življenje. Zanimivo je, da je pred leti njegovega brata gad v desno nogo pičil; a ker je prepozno prišel k zdravniku, morali so mu nogo odrezati.

Zaradi častikraje so bili obsojeni trije „prvoboritelji“ klerikalizma iz Artič, ker so obdolžili tamošnjega nadučitelja g. Černelca, da je snel križ raz šolske stene, ga razbil in zmetal koščke po otrocih. Velikaš Podvinski je bil obsojen na 150 K ali 10 dni zapora, Cestin na 7 in Knez na 14 dni zapora. Vsak ima seveda precejšnje stroške. Sedaj pa lahko premišlujejo, s čim bodo pri prihodnjih volitvah agitirali.

Umrli je dne 6. t. m. po daljši bolezni gospa Marija Kunej, soproga g. Antona Kuneja, veleposestnika in župana v Stolovniku pri Rajhenburgu, predsednika okr. odbora narodne stranke v brežiško-sevniški okraj.

Volitve za državni zbor v Gradcu se vrše v 11. okraju v soboto dne 13. t. m. Kakor znano, je bil tam izvoljen soc. dem. Resel, ki pa je bil obenem izvoljen v Mariboru in je obdržal mariborski ter odložil graški mandat. Socijalni demokraci kandidirajo urednika Högerja z Dunaja.

Linhart se vsaja. Revše, ki vidi, da se mu vsepovsod, kamor pride s svojo učenostjo, vse smeji, ne more preboleti, da ne najde nikakega upliva na tem lepem Slovenskem s svojo pomembvalno politiko „Štajerca“. Zato se vsak čas zaganja v narodno stranko ter hoče stvar slikati tako, kakor da je okrog dr. Kukovca in Spindleja par možiceljnov, ki tvorijo stranko, vse drugo pa je njegovo — Linhartovo. In četudi je Linhart postavil svoje kandidate, je vendar po „sedemletnem boju“ ga skoro vse pustilo in šlo za narodne kandidate. Čudno, kako slaba disciplina je to! Pa pustimo mu njegove velike sanje, saj je v njih — srečen! Zdaj se zopet revče Linhart zaganja v narodno stranko, češ, da ta igra dvojno igro; prej je napadala Ploja, sedaj ga pa hvali! Kaj vraga vse ve Linhart! Najboljše seveda — zavijati in lagati! Mi smo odločno rekli, da vztrajamo glede Ploja na stališču, na katerem smo stali prej, da pa njegov korak, ko je obrnil Korošcu hrbet, odobravamo ter odločno obsojamo Koroščevo hujskanje. In to se pravi pri Linhartu: hvaliti Ploja! Revče! S svojo logiko pojdi med nemške bratce, slovenski kmetje rso peveč brihtni, da bi verjeli takim oslarijam! Linhart bo pa seveda dalje psoval!

Dr. Korošec v državnem zboru. V seji dne 9. t. m. je med Hribarjevim govorom dr. Korošec nesramno napadel poslanca Robleka in Štrekeljina. Rabil je izraze, kakor jih uporablja vsak kravji pastir in kakor jih teden za tednom lahko čitamo v „Slov. Gospodarju“. Roblek, Štrekelj, Rybač, Mandić in drugi so ga pošteno zavrtili. Dr. Korošec torej tudi na Dunaju ne more odložiti svojih surovih manir. Tudi poslansko delovanje. Samo da psovati in zabavljati zna vsak pobalin.

Družba sv. Cirila in Metoda in glavna skupščina. Če pomislimo, kako veličastno je bilo glavno zborovanje enake družbe za Istro, in če pomislimo, kako primeroma slabo obiskane so skupščine naše družbe, — se nam mora vrniti vprašanje, odkod to izvira. In eden vzrok najdemo gotovo v dejstvu, da so sklicane te skupščine vedno baš v delavni dan, in ne v nedeljo. Pa pravijo, da bi bilo to naperjeno proti duhovnikom. Lani je bila skupščina v delavni dan in naš urednik, ki je bil navzoč, ni videl med par sto zborovalci 7 duhovnikov. Na drugi strani pa bi se v nedeljo udeležilo zborovanja mnogo priprostege ljudstva, ki bi tako počasi dobivalo pojme o pomenu družbe. To se je vodstvu že večkrat povedalo, a ono se ne ozira na javno mnenje in je tudi letos sklicalo glavno skupščino v delavni dan, na dne 6. avgusta in sicer v Bohinjsko Bistrico.

Slovenci, dne 14. t. m. v Št. Jakob na Koroško! Kdor le količkaj more, naj prebije en dan med našimi slovenskimi brati. Veliko slavnost obhajajo ta dan vrli Slovenci v slovenski trdnjavi Št. Jakob v Rožn, obhajajo slavnost vsi koroški Slovenci in mi njihovi sosedje in sotrpini se moramo veseliti z njimi. Temelj polagajo ta dan v Št. Jakobu slovenski ljudski šoli in gospodinjiski šoli, kar je pač redka prikazen na tužnem Koroškem. Zato pa, štajerski Slovenci, kdor more, v nedeljo dne 14. t. m. v Št. Jakob na Koroško!

Gospodarski paberki.

Pridevajte soli k slabo shranjenemu senu!

Ne glede na seno, ki je popolnoma pokvarjeno in nima nikake vrednosti kot krma, je že škoda pri senu, ki ga moči dež ali leži delj časa na travniku, dokaj znatna. Z vsjo sigurnostjo moremo ceniti zgubo redilnih snovi na 20 do 25 odstotkov. Poskušnje v Tarantu so nam pokazale, da je zgubilo seno, ki je bilo samo trinajst dni pod milim nebom zdaj pri suhem, zdaj pri mokrem vremenu, čez 12 odstotkov svoje prvotne teže. Pri tem zginejo seveda dobrine tega sena, redilne snovi, in sicer 35 odstotkov prvotne redilne vrednosti.

Posebno pa je treba paziti na take okolnosti pri otavi, ki je že sama ob sebi občutnejša kot seno in je zaradi tega tudi izpostavljena večjim zgubam redilnih snovi. Če se prav dobro ne pazi pri otavi, potem splezne in se nazadnje popolnoma spridi. Da pa se takim nezgodam pride v okoliščini, je najboljše pripomoček sol. Takoj, ko zdaj seno v skedenj, pridene soli, in sicer na en sterski stot približno 2—8 kg, in jo raztrosi razmeroma povsod enako. To ravnanje je zaradi tega tolikega pomena za seno, ker sol zastavi pot plesnobi in gnilobi, če že ne popolnoma, pa vsaj deloma. Tudi razne bolezni, ki se potem pokažejo tudi pri živini, ki se krmi z bolnim senom, se zamorijo s soljo. Če si predstavljamo, kako ulogo igra sol v živalskem življenju, se ne bomo

čudili, da je sol tako koristna primes slabo shranjenemu senu. Na drugi strani pa vemo tudi, da ima dobro shranjeno seno že od narave potrebno množino soli in mineraličnih snovi.

Če moraš krmiti živino s slabšim senom, pridene mu na vsak način nekaj soli. Saj ne samo, da obvaruje ta sol seno pred plesnobo, ampak taka primes daje slabemu senu boljši okus. Seveda se ne sme preveč soli primešati. Če bi se primešalo preveč soli, potem bi to povzročalo zastrupljenja, kar se je že opetovano opažalo pri prašičih, katerim se je pokladalo preveč solnate krme.

Drenažni tečaj v Št. Jurju ob j. ž. Na travniku g. Jožefa Podgorška na Vrbnem se je z dobrim uspehom dovršil drenažni tečaj. Udeležili so se ga fantje iz različnih krajev. Št. Jurčan je bilo precej. Kmetje iz Št. Jurske okolice, Dramelj, Ponikve, Laškega itd. so nas kaj radi prišli gledati; sprevidijo pač, da je res potrebno se v tej stroki praktično poučiti. Posebno pa so se Št. Jurski tržani zanimali za tečaj. Tečaja so se udeležili res pravi prijatelji kmetijskega napredka, prijatelji teme in rušitelji vsake napredne misli pa so — najbrže na komando — demonstrativno izostali ter celo besno proti agitirali in označevali to popolnoma strogo gospodarsko delo kot kmetom škodljivo in strankarsko. Pa pustimo jih! Škodujejo le sebi. Voditelj tečaja, nadinženir g. Sienreich, se je trudil z izvenredno marljivostjo, da nam v tem kratkem času prilasti kolikor največ temeljnega in praktičnega pouka, kakor tudi teoretičnega. Udeležniki so mu z veliko marljivostjo sledili, kakor je z veseljem sam priznal.

Stipendisti so bili sledeči: Oset Andrej, Oset Alojz, Skoberne Fr., Cajnko Fr., Klajnshek Iv., Macher Iv., Kovačič Joh., Lapornik Jan., Grof Iv., Krnjac Iv., Kurbuš Sim., Holz Andr.

Tudi v naših spodnjih „prleških“ krajih bi trebali dosti drenaže; naši kmetje nato žalibog ne mislijo. Kmetje, vzdramite se in prosite pri dež. odboru *podpore za drenažiranje travnikov. Po letih Vam bo prinašalo to veliko, veliko koristi.

Eden tečajnik iz ormoškega okraja

Moka in sladkor se podražila. V nekaterih dneh se moka in sladkor podražila. Cene žita so namreč zadnje čase zelo poskočile, ker je Rusija mnogo pšenice pokupila. Trgovci se tolažijo, da cene zopet padejo takoj po žetvi, toda do tedaj morajo cene moki pri vsakem kilogramu zvišati, ako nočejo imeti izgube.

Delo marljivih bučelic se letos posebno blagoslavlja. Tako bogate paše niso imele te ljubke živalice že mnogo let. Panji so v pravem pomenu besede naliči z najzlahtnejšo strdjo.

Le škoda, da je med nami le prav malo bučelarjev, ki bi zamogli prav izkoristiti marljivost svojih bučel. Večinoma se pri nas bučelari še s starimi, nerodnimi panji z nepremičnim satovjem, med se odzvati ne more in bučele pri obilni paši praznujejo, ker nimajo kam dati medu. Toda oni bučelarji, ki imajo panje s premakljivim satovjem, ti so pač letos na konju! Po dvakrat, trikrat so že lahko s točilom izmetali med in v par dneh so živalice ob letos tako bogatih virih zopet napolnile izpraznjeno satovje. Apostoli modernega bučelarstva imajo letos pač hvaležno delo, ko jim ni možno očitno pokazati naravnost čudovite uspehe modernega čebelarstva.

Mlada zelenjava je jako primerna hrana za prašiče. Rezana, sveža detelja, docana primerni drugi hrani, se lahko poklada prašičem, katere pitamo; prašičem na prostem nadomeščuje detelja celo vsako drugo hrano. Ostanke vrtno zelenjavi se dajo s pridom uporabljati. Prezgodaj odpadlo sadje se mora skuhati, a preveč ga ne smemo dajati, ker lahko povzroča bolezen v črevih. Rezanica od žita ali fižola se lahko uporablja poparjena ali skuhana kot primes k drugi hrani, posebno ako je ta težko prebavljiva, kar povzroči, da se prašiči dobro izčistijo.

Nagnitega krompirja ne smemo puščati na polji, ker se z njim ohranijo v poljski zemlji gljivi, ki povzročujejo in razmnožujejo gnjilobo.

Psu ne smemo dajati vroče hrane, ker se mu ž njo pokvarijo kmalu zobje. Kdor ljubi svojega psa, mu bo dajal le mlačno hrano; posebno velja to za pse-čuvaje, katere imamo priklenjene.

Pšenična žetev. Pšenico žanjemo v drugi polovici meseca srpana. S tem delom ne smemo odlašati, kajti bolje je, da jo dva dni prej požanjemo, kakor dva dni pozneje, ker se zrela pšenica rada izsuje. Poleglo pšenico je že prej požeti, da nam žito po tleh ne izkali.

Razne novosti.

Žensko maščevanje. V vasi Mehnikov na ruski meji je kmet Stelko pretepel svojo ženo. Žena je zato ponoči užgala hišo, v kateri so spali mož, štirje otroci, hlapec in dekla. Vsi so zgoreli.

Zrakoplov vzrok velike nesreče. Na posestvu Feketeja v Hajdu-Voszermeny na zemljo velik vojaški zrakoplov brez ljudi. Fekete si je šel ogledat s hlapci zrakoplov, in sicer z odprto svetilko. Zrakoplov se je s strašnim pokom razletel, da so se zrušila vsa poslopja in so bile štiri osebe ubite.

Za stare natakariče. V Ostrogonu na Ogrskem se je zadnje čase več natakarič in kavarnarskih blagajničark nesrečno zaljubilo. Dve sta se celo usmrtili. Občinski svet je vsled tega sklenil, da smejo biti v kavarnah in drugih zabaviščih za postrežbo le nad 40 let stare ženske.

Grob in rojstno hišo Garibaldija prevzame italijanska država v svojo last ter zgradi na otoku Caprera muzej, ki bodo v njem zbrane vse relikvije iz življenja Garibaldija. Garibaldijeva rodbina ne zahteva odškodnine za hišo.

Imenovanje v avstrijski armadi. Cesar je imenoval na mesto nadvojvode Friderika za vrhovnega poveljnika avstrijske armade dosedajnega načelnika Bosne in Hercegovine, podmaršala barona Alborija. Kdo pride na Alborijevo mesto, še ni določeno.

Prva doktorica na zagrebškem vseučilišču. 22. m. m. je bila na zagrebškem vseučilišču promovirana za doktorico filozofije gđ. Milica pl. Bogdanovič, izprašara srednješolska učiteljica v Zagrebu. Ona je prva doktorica na tem vseučilišču. Izvršila je vse izpite z najboljšim uspehom.

Poneverjenje. V Opatiji je poneveril pismo- noša Franc Presetnik iz Ljubljane 2500 K denarja, ki bi ga bil imel izročiti raznim strankam po nakaznicah. Po poneverjenju je Presetnik zbežal in ga doslej še niso dobili.

Volčje črešnje so jedli in umrli v Maku na Ogrskem trije otroci kmeta Doba.

Nemška surovost. Košičev Pepček ali kakor se sam imenuje Jožef Krassnigg, Stefanhofer v Svetni vasi na Koroškem, je hud hajlovec in kot tak je iz narodnega sovraštva z železnim drogom udaril dvakrat po glavi čevljarskega mojstra Hedenika p. d. Dravca iz Cedrama. Oba udarca sta bila smrtno nevarna. Želeti je, da bo ta sirovina pošteno kaznovan za svojo lopovščino.

Ponesrečena gostija. V Stryju na Gališkem je kakih 50 ljudi plesalo na neki ženitbi. Pri tem so se udrla tla, da so vsi padli v globoko klet. 16 oseb je smrtno ranjenih.

240.000 K za eno slabo juho. Neka gospa Govan toži posest nike velike gostilne Grosvelor v Glasgovu na Škotskem, za odškodnino 240.000 K, ker je njen mož umrl radi neke slabe juhe v omenjeni krēmi. Mrliča so zdravniki preiskali in dognali, da je bila res ona slaba juha vzrok smrti.

Shod poštarjev in oficijantov se je vršil, kakor so poročali že časopisi, v soboto 29. rožnika ob mnogobrojni udeležbi v dvorani hotela „Ilirija“ v Ljubljani. Na shodu se je sklenilo, razpustiti staro društvo poštarjev in ustanoviti novo. To društvo bode imelo sedež v Ljubljani ter pod svoje okrilje zbiralo vse poštarje, oficijante in aspirante Kranjske in Primorske. Sedanja deželna zveza oficijantov in aspirantov s sedežem v Trstu prevzame pa vse poštne uradnike v Istri in otokih. Dan ustanovitve novega društva naznanil se bode pravočasno po vseh časopisih. — Dolžnost vsakega poštne uradnika je, udeležiti se tega preimenitvega zborovanja. — Pojasnila daje: Krajni odsek poštarjev in oficijantov v Ljubljani.

Trojna smrt v desetih dneh v rodbini. Slovencu Franu Gulinu, kancelistu na policijskem ravnateljstvu v Trstu, umrl je pred 10 dnevi v Mariboru stric. Predvčerajšnjem je šel obiskat v Maribor na smrt bolno mater, ki jo je pa dobil že mrtvo. Ko se je vrnil v Trst, je našel svojo 6letno hčerko na mrtvaškem odru.

Frančiškani imajo volilno pravico. Na neke pritožbe je državno sodišče razsodilo, da imajo frančiškani volilno pravico, češ, da je beračenje frančiškanov že l. 1739 odpravljeno, da torej ne žive od javne miloščine. In vendar beračijo frančiškani še danes kakor so nekdaj.

Vrhovnim poveljnikom v Bosni, poveljujočim generalom in šefom dežele je imenovan na mesto Alborija feldmaršallajtnant Winzor.

Društvene vesti.

V nedeljo, dne 14. julija gremo v Šmartno v Rožno dolino, kjer priredi ondotno bralno in pevsko društvo ljudsko veselico s petjem, gospodarskim predavanjem, govorom o izobrazbi, šaljivo igro, tombolo itd. Slavnost se vrši pri Stožirju. Vse prijatelje narave, petja in nepriljubljene zabave vabi k obilni udeležbi v ta prijazni kraj. Na veselo svidenje — saj vam ne bo „zastonj“. Med posameznimi točkami igra godba.

Na Mrzlico priredi izlet Litijska podružnica S. P. D. v nedeljo dne 14. t. m. Pri tej priliki bo gostilničar gospod Naprudnik iz Griz točil dobro vinsko kapljico pri Hausenbichlerjevi koči. Tega izleta se lahko udeležijo prijatelji planin iz Savinske doline, zlasti tisti, ki so zadnjič zamudili tako vrlo uspešni izlet. Odhod iz Žalca oziroma iz Griz zjutraj ob 5. do 6. ure, pa tudi prej.

Na Teharjih se povodom sklepa šolskega leta 1906/7 v nedeljo, dne 14. julija ob 3. uri popoldne pred „Seničevo“ vilo priredi veselica z igrokazom: „Bogomila ali otročja ljubezen“. Stariši in prijatelji šolske mladine dobrodošli.

Izobraževalno društvo v Št. Petru v Savinski dolini vabi na veselico, ki se vrši v nedeljo, dne 14. julija t. l. v prostorih g. Šribarja v Dobrtešji vasi. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina: Sedeži 1 krono, stojišča 40 vinarjev. Sodeluje Sentspavelska godba. K obilni udeležbi vabi odbor.

Otvoritev letovišča in gostilne „Griz“. Slovenska narodna društva v Brežicah priredi v nedeljo, 14. julija 1907 veliko ljudsko veselico na vrtu gostilne „Griz“ pri Brežicah. Spored: Koncert vojaške godbe št. 96 iz Karlovca: petje, ples, umetniški ogenj. Začetek ob 4. uri pop. Vstopnina 40 v.

Iz Trbovelj. Ženska in možka podružnica družbe sv. Cirila in Metoda priredita skupno v nedeljo, dne 21. julija veliko veselico na vrtu g. Pusta (Spanc). Narodna društva v bližnji okolici naj to vzamejo naznanje, in naj se pri prirejanju svojih veselice blagovolijo ozirati na omenjeni datum. Veselica se bode vršila v širšem slogu, ter se bode spored pravočasno naznanil.

Bralno društvo pri Sv. Andražu v Slov. gor. priredi v nedeljo, dne 21. t. m. Gregorčičevo slavnost v gostilni gospe Neže Rola ob 3. uri popoldne. Na sporedu je petje mešanega in možkega zbora, slavnostni govor in gledališka igra „Trije tički“. Potem prosta zabava s šaljivo pošto itd. K obilni udeležbi vabi vljudno odbor.

Bralno društvo pri Sv. Marku niže Ptujja priredi v nedeljo, dne 14. julija t. l. popoldne na vrtu Andr. Goloba v Markovcih vrtno veselico z nastopnim sporedom: 1. Kmečko stanje v dobi turških vojsk. govori dr. Pivko; 2. šaljivi srečolov; 3. tamburanje in petje domačih tamburašev in cerkvenih pevcev. K mnogobrojnemu obisku vabi odbor.

Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Ljutomeru si je izvolila za upravno leto 1907 sledeči odbor: predsednik: g. Janko Karba; podpredsednik: g. Fran Čeh; tajnik: g. Ognjeslav Škamlec; namestnik: g. Peter Veselič; blagajnik: g. Fran Zacherl; namestnica: gđ. Marija Lebar; odbornice: g. Matilda Grossmann, Marija Chloupek in Marija Seršen. — Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda ima lepe zasluge za razvoj družabnega življenja med ljutomerskimi Slovenci. 4. t. m. je po običajni navadi zakurila kres v proslavo Cirila in Metoda.

Na ustanovnem obnem zboru akad. društva slov. agronomov „Kras“ na Dunaju 1. julija se je izvolil sledeči odbor: predsednik: cand. for. Jožef Vodopivec; podpredsednik: stud. for. cand. iur. Anton Sodnik; tajnik: stud. for. Ivan Možina; blag. in knjižničar: stud. agronom. Albert Vederjak; namestnika: cand. for. Jožef Kenda; stud. for. cand. iur. Fr. Spiller; preglednika: cand. agr. in cult. Matevž Kosmač in cand. for. Fr. Novak.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani naznanja, da nekatere podružnice svoje izkaze o doneskih za leto 1906 in poročilo o obnem zboru še do sedaj niso doposlane. Prosi se vljudno, da to nemudoma store, ker le na ta način bo mogoče družbini pisarni zglasnico za skupščino pravočasno odposlati.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani prosi vljudno vse č. družbine pokrovitelje in pokroviteljice ter vsa slavna društva, ki imajo pokroviteljstvo, da blagovolijo čimpreje, vsaj pa do 20. t. m. poslati naslove, da se jim pošljejo pravočasno zglasovnice za glavno skupščino.

Tovariši abiturijenti!

Na veliko važnost koraka, ki ga storite v kratkem s tem, da se odločite za poklic, v katerem hočete delovati celo svoje življenje, v svoj in svojega naroda blagor, nam ni treba Vas posebej opozarjati, ker so to storili že drugi. Zdi se nam pa potrebno, da vas opozorimo na oni stan, kateri je v našem narodu še premalo zastopan in katerega mesta zato zavzemajo še večinoma tujci. Mislimo na zdravniški stan. Kot običajno tako krožijo tudi letos različni pozivi in zlasti nemški časopisi prinašajo dolge članke, ki svariijo pred medicinskim študijem, češ, da je že sedaj preveč zdravnikov. — Ne trdimo, da to ni res, ali to velja le za Nemce in ne pa za nas Slovence.

Kratek pregled zdravniških mest na Slovenskem nam kaže, da je celo na Kranjskem cela vrsta zdravniških mest zasedena po tujcih. O Štajerski, Primorski ali še celo o Koroški, kjer je dosedaj en sam slovenski zdravnik, niti ne govorimo. Opozarjamo, da cela vrsta kranjskih Nemcev študira medicino, kar bi gotovo nikdar ne storili, če bi ne pričakovali še na Kranjskem dobrih služb. Pomanjkanja služb po dokončanih študijah se toraj slov. medicincem ni treba bati. Naj vas tudi ne ustraši grožnja, da je medicinski študij tako drag, da ga ne bi mogel zmagovati siromašen slov. dijak. To nam dokazuje cela vrsta tovarišev, ki niso premožni, po vendar dasi z malimi sredstvi, zmagujejo medicinski študij. Če upoštevate, da treba na slov. ozemlju izpolniti zdravniška mesta s slov. močmi in tako prepričati, da se ne naseli tujec, na drugi pa, da Vam je v tem stanu po dovršenih študijah zagotovljena eksistenca, četudi le skromna, potem upamo, da se Vas bode tudi letos odločilo prečejsnje število za medicinski študij.

Klub slovenskih medicincev na dunajski univerzi.

V najem se da gostilna z vrtom in kegljiščem po dogovoru; ponudbe pod „Celje 300“ na upravo „Nar. Lista“.

Loterijske številke.

Linc, dne 6. julija 1907.: 25, 12, 89, 72, 10.
Trst, " " " " 6, 56, 58, 51, 90.

Podaljšanje Ceresove tekme za darila. Kakor smo pred kratkim poročali, je jury Ceresovega natečaja za darila 8000 K za recepte za močnata jedila že priznala in izplačala; sedaj se bo za darila razdelilo še 7000 K in sicer po 1000 K za novo močnato jed in novo ljudsko jed in 5000 K v 370 darilih za jedila kakršnekoli vrste, z močnatimi jedili vred. Da se omogoči živahna udeležba, se je rok za vložitev podaljšal do 30. septembra. Natančnejše pogoje se dobi brezplačno v vsaki boljši trgovini.

Pristavo le z imenom „Schicht“

Schichtovo milo

Pristavo le z imenom „Schicht“

Prihrani denar čas in delo.

ne škoduje perilu

Prihrani trud in delo, koristi tedaj tudi zdravju

Čudijo se in strme
Naše vse sosednje te,
Ker perilo moje je
Brez najmanjše luknjice.
Milo, s k'terim perem jaz,
Schichtovo se imenuje,
Z njim jaz perem vsaki čas,
Ono niti mi ne ruje.

Trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami, prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart

Zvezna trgovina
Celje, Rotovška ulica št. 2

priporoča

kancelijski, konceptni, pisмени, dokumentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

svinčniki peresa peresniki radirke kamenčki tablice gobice črnilo

Trgovske knjige v vseh velikostih črtane z eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl. ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

na občinske urade krajne šolske svete, učiteljsvo, župnijske urade, okrajne zastope, učiteljske zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Častna zaloga šol. zvezkov in risank.

Papirnatere vreče vseh velikosti po originalnih tovarniških cenah

Štambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken) za urade in privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cvetlicami od najprostejših do najfinejših.

Albumi za slike, dopisnice in poezije. (2) 16

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznano dobro blago.
Solidna in točna postrežba.

Izjava.

Obžalujem, da sem dne 5. majnika tega leta gospoda Ivana Zagmajster žalil z izmišljenim očitanjem, da je bil zaradi petrovškega kaplana dr. Jančiča zaprt, in ga prosim javno odpuščanja. Celje, dne 28. junija 1907.

Franč Poteku.

Učenca

ki je priden in pošten, s primerno šolsko izobrazbo ter poštenih starišev se sprejme v uk v mešano trgovino, združeno s 112 tobačno založbo, loterijo itd. 8-1
A. STREL v Mokronogu (Dolenjsko).

Surovo maslo za čaj — suhe gobe

kupuje v vsaki količini

A. Schanil, Dunaj VIII., Skodagasse 15. 8810-6

Perilni kambrik batisti in cefini

v velikanski izbiri po čudovito nizkih cenah pri

R. STERMECKI & CELJE

Vzorci na vse strani zastoj.

Delavci

se sprejmejo vsak čas za visoko plačo v premogovniku v Škalah, železniška postaja Velenje na progi Celje-Spodnji Dravograd. — Stanovanje na razpolago. 94 10-4

V službo želi stopiti

pri kakem veleposestniku, lesotržcu ali pri graščini fant iz dobre kmečke hiše, star 24 let; zna kolarsko in tudi nekaj mizararskega dela. Izurjen je pri lesni obrti sploh. Razume se na kubične mere, zna dobro računati in pisati, vaje je delati tudi na stroje; razume se pri rezanju lesa. Poljska dela zna vsa; tudi sajenje sadnega drevja in mladih gozdov, veselje ima tudi do živinoreje. Službo bi nastopil s 1. avgustom. Za naslov se izve pri uredništvu „Narodnega lista“. 109 3-1

EDIKT.

Išče se **Marija Šest**, omožena N., neznanega bivališča na Štajerskem, za katero se tusodno hrani hranilna knjižica z vlogo **478 K 85 v** kot dedščina po njeni materi **Mariji Žagar** rojeni Šest, kurjačevi ženi iz Ljubljane, Reber št. 7. C. kr. okrajno sodišče v Ljubljani, oddelek I. dne 24. junija 1907.

ZAHVALA.

Za mnogoštevilne izkaze sočutja za časa bolezni in o priliki prebridke izgube naše iskreno ljubljene soproge, oziroma matere, gospe

MARIJE KUNEJ

izrekamo prisrčno zahvalo vsem prijateljem in znancem, kakor tudi vsem, ki so jo spremili k večnemu počitku. Posebno pa se še zahvaljujemo od daleč kakor od blizu prišlemu občinstvu, častiti duhovščini, slavni požarni bratovi, gg. pevci in vsem darovalcem krasnih vencev.

RAJHENBURG, dne 8. julija 1907.

Anton Kunej.

soprog.

Benjamin, Anton, Alojz,
sinovi.

Marija, Cirila, Ana, Štefica,
hčere.

118 1

NAJNOVEJŠA IZNAJDBA!

Velik požar

zamore se lahko in :
naglo pogasiti le s

Smekalovimi brizgalnicami

z 40% delavske sile pomanjšanim ravnotežjem nove sestave, koje od desne in leve strani vlečejo in mečejo vodo. — V vsakem položaju delujoče kretanje brizgalnic nepotrebno!

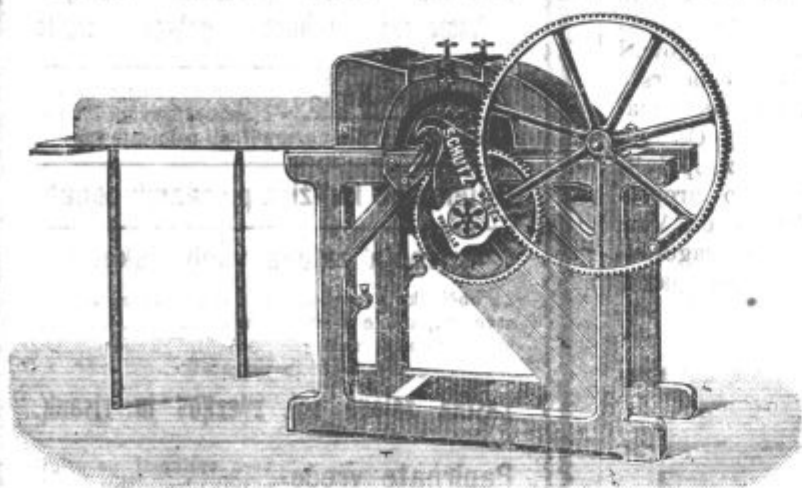
R. A. Smekal, Zagreb

skladišče vseh gasilnih predmetov, brizgalnic, cevi, pasov, sekiric, sesalk in gospodarskih strojev ter motor-mlinov.

Odplačevanje na obroke

129 odlikovanj!

Najboljše poljedeljske stroje, posebno pa

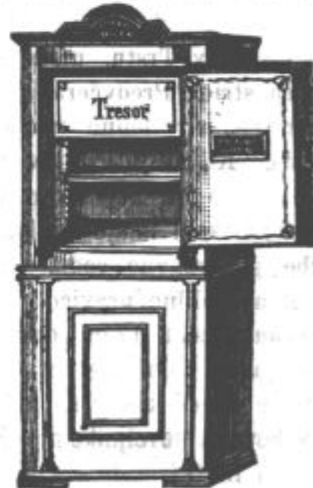
mlatilnice

za rabo na roko kakor na vitelj (gepelj), bodisi, da se isti goni z živino ali vodno močjo, kakor

čistilnice in razno drugo orodje priporoča

trgovina z železnino „**MERKUR**“, P. Majdič Celje.

Bogata zaloga traverz, cementa, vodovodnih cevi in naprav, cevi iz kamenščine, vozni in komatnih nepremočljivih plah.

Najboljše, zoper ogenj kakor tudi vlom varne

blagajne

po najnižjih tovarniških cenah.